

מוסף על המשמר
מס' 8 (840)
20 בפברואר 1987
כ"א בשבט תשמ"ז

מרבלינקו 87

קניית הסכום

מאגנימור
Marks & Spencer
25% + 10%

15.2-20.2.87

במסגרת לצרכי

25% על הלבשת והנעלת חורף

החל מ- Marks & Spencer מוצרי הזקנה

כניסה ליום הקניות

לכל המשפחה

יום ראשון 15.2.87	יום שני 16.2.87	יום שלישי 17.2.87	יום רביעי 18.2.87	יום חמישי 19.2.87	יום שישי 20.2.87
מעילים ממולאים (כרבלים) מעילי גשם	טרנינגים וסוויטשים	ז'קטים ובלייזרים (לא כולל שור)	נעלי חורף נעלי בית	חצאיות מכנסיים ארוכים (לא כולל ג'ינס)	כותונות לילה פיזמות חלוקים

25% + 10%

הנחה אסימטרית

תה אנגלי בשקיות
קפה נמוס גבישי

שהגיע באיחור
למבצע
שבועיים בריטניה
עד איסוף המלאי

מבצע יצוא-כניסה

הגדלה STARPLEAST

25% על כל קנייה של מוצרי סטרפלאסט
מכל 15 ש"ח זכות השתתפות בחגרית פרשים
סוף שבוע זוגי באילת טל סיטה
10 מערכות ויחוס לוגי הקלטה שחקן * ביטוח
20 מערכות למיקרוק

הנחות סוף העונה ניתנות גם בחנות סנט מייקל Seemichael בקניון אילון
הפתוחה גם במוצאי-שבתות

סלילי 100

עוד איכות

עם סגולה

הנבחרים

לא היו ימים טובים יותר, אז גם מי שכתוב עליה שהתברכה בשבע בארות - נלחמת על בור מים חדש ושופט בור זה התגלה לפני 4 שנים עם מותו של חבבאי סאלי מנחמיה. איש איזוטרי זה, שבחיו נחשב לעושה נפלאות מקומי, הפך במותו לנדיק לאומי. על ירושת נפלאותיו נאבקו כמה צדיקים ובראשם צדיק מבראשבע בשם בבא אלעזר, וצדיק (לפי קריטריונים מיוחדים - לא כולל קריטריונים של משטרת ישראל) מתיבות בשם בבא ברך.

שדר הביטחון

למאבק בניהול יש משמעות כלכלית שניתן לבנות עליה עיר. בשנה שעברה עור הצליח בבא אלעזר מבראשבע לקחת חלק מסך בהוללות השנתית, ולאסוף שירי סף המספיקים לפי חוקי התקנות המקומית לרכישת חקקים. חוקרים שבינו במרכז באר שבע, למרות שמוכר בחלק קטן ממו שמתגלגל על קבר חצוי, החוללת של אשקוד השתיימה במכות ותולעת חודית במשטרה.

לקראת החילולא השנה נערכו מחוות למאבק מכריע חבבא של נתיבות שקבל שיתק צמוד מתחנת עירייתו והצליח לגייס יותר מליקטקס ויותר אנשי אבטחה - נצח חשמיים לאיר מנתיבות אפרו שהבא על באר שבע עתיד להישאר עם מעריצים אשכנזים בלבד. טאלא תחיה פרנסתו בזוהר.

הסמארי לא מעניין יותר

חוקרים תגדלים בארץ וזאת הם ככל הנראה, פרי אופנה חולפת ולא תוצאה של מחלוקות עמוקות. עובדה שרק לפני שלש שנים חלל דיברו על חילולא בלבנון. שוב ושוב סיפרו על מכוניות הסמארי שלט המתמרות בין חסכוניות הממשלה שלום. וכשני חן חמבא לקדמות, אותם חילולא צדל, אותו שירות מילואים בבז בלבנון וכבר שבות חוזרת על נפגעים, אבל המעט זה לא נושא תקשורת, אין סרטים ואין מופגות אם כבר מדברים על חבבא מתייחסים לסיטואציה החברתית של חרמטכיל וליתוסים בצמרת המנהלה כמנותק מאלו שנשכחו בסטארי.

הבבא ברך

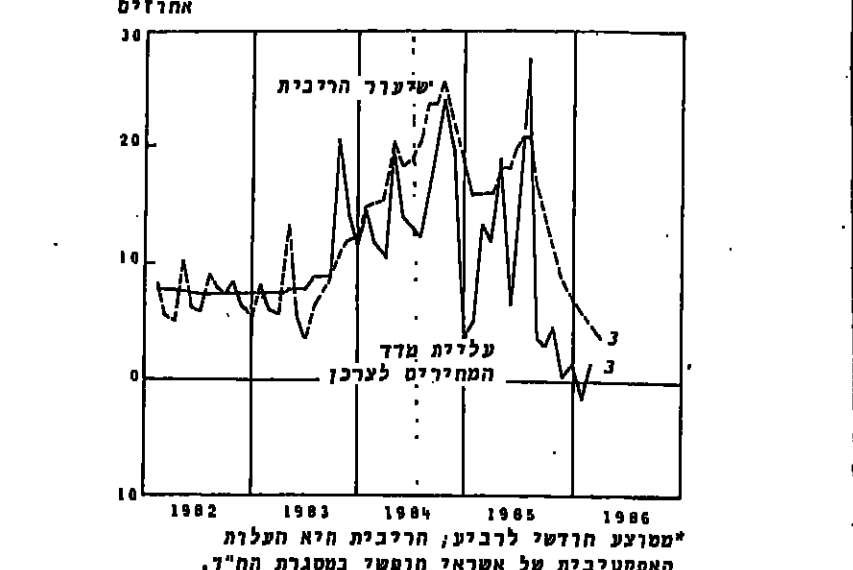
והבבא ברך עיירת הפיתוח בנגב - נתיבות ליקט, באר שבע רחבה נתיבות מן תחרות בטענה שהיא כבר גדולה, אבל כאשר התעשיית בורחים מבאר שבע לפרסיה, בעד שלתיבות מועלם

ריבית

הריבית - מדוע היא כליך חשובה?

דיאגרמה ל-6: שיעור הריבית ושיעור עליית המחירים

מקור ד"ר הרחבתיות הכלכליות בחודשים האחרונים. בנק ישראל; מחלקת המחקר. אפריל '86. הקווקס באמצע '84 מסמן את הקמת המשטרה האחדות הלאומית

למה אתם עוסקים בליך? תדבב בנשיא הריבית מרוע אתם מייחסים חשיבות רבה לליך לנישא תחשט רק חלק קטן מן הפעילות הכלכלית בשביל מה אתם חוזרים לעניין הזה שוב ושוב? שאלות אלו ודומות שאלים אתי בשבועות האחרונים בכל מקום שבו אני מופיע. אני מנצל את ההזדמנות הזאת כדי לנסות ולענות על חלק מן השאלות.

שאלת הריבית היא שאלה חשובה מכיוון שהיא כמו יניר לקומט, חושפת באורח ברור את שאלות היסוד בתחום הכלכלי, החברתי והפוליטי. היחס לריבית מחוץ קו פרישת מים כלכלית היא המכונה הטובה ביותר בין הוסיסים האמיתיים של הפיתוח והצמיחה לבין המינוסטים אחזכי הכיוון המשקי והמנהל והקיצוצים במאה הקודמת והכבדה בין הדברים היתה פשוטה יותר, יכולת להבחין בין המסורד היצרני המסורד לבין הנכנסים. או, כפי שנקרא קרי לך, היגוד בין ההון לעבודה. כיתיים נעשו החיים הכלכליים מורכבים יותר ומסובכים יותר ואי אפשר לרד היום על יגוד זה וברור בין המסורדים. נקמט ואת אפשר להבחין בין הפעילות הניגוסית לבין הפעילות היצרנית, כאשר ההיבט המעבדה ושכר או שכר (קוק) מחוות לצד העניין חלק מן הפעילות היצרנית.

כמה דברות - היגוד שהיה פעם בין שני מסורדים הפך לניגוד רחוק יותר, לקיצור, לפי שנים מנינים, ורואים עוד בפעילות פנימית מנהלת, כשנים וההזדמנות, ובמיוחד מאז הקמתה של ממשלת האחדות הלאומית בספטמבר 1984, תביה פעילות זו, אם נוצעה בזהר נמוך, ורואים אייריים במקביל יש לבקשים רבים ובמיוחד לבקשות רבות ובכך יקטנסו במידה מסוימת לבקשות לאומיות אינרטיס ובעלת על קונצנטיס (כלכלת עשית) לטול חבורת תעשייתיות מובחנות נאלות, אלסטס, סמיסטס וכו', כך שגם לבקשים יש אינטרס למנוע מהזדמנות המפעלים והקיצוצים להקלל למצב בו הווי המסורד תופר לווח, אורד וגם אינטרס בעצמיות העירמה בעלים חלקים ישירים או עקיפים שלט.

רק כדי להחשיף את הטענה נאמר כך: אם קיצור אלמני היה באור כילי '84 (עם הפעילות והנתיבות לייצוב המשק) עם ערד של פליין ודל, הוא תגיד תוך זמן קצר יחסי לערד של שני מיליון דולר, או קיצור אלמני היה חובל של מיליון דולר - הרי זהב ותכלל תוך אותו פרק זמן, קיצור שליש היה כמעט מאותו זמן הקוצר גות, אם לא ערד פעילות יזמותה, הרי על כך - מלמד מאוז, באותה תקופה, הרי על כך - מלמד קנה מסבד ורץ לפני תחילתה של '84, מימש את הווייתו ורעיונות שקליים בלתי צמדים נשיא ריבית אחרית - יכול היה באותה שנה וגם מלמד נכח בשנת '86 לבכות את הריבית המסורד של אותם מפעלים של הקבוצה המסורד מתמסרים המפעלים ששטחים

משפט

דמיאניק ואייכמן

השיאה מוחללת בדרבת, קשה להשיך את השטענה. הידיעה על משפט דמיאניק והשיאה לרגע את העם בציון אריש משהו. זמן רב שמעו על המשפט הועמד להיפתח, עד כי כחו החושים וההתרגשות פגה. המשפט איך הוא בעייתו היציליו להוכיח קבל עם ועדה כי האיש הוא אכן, איבן האיוס"א או יוכיחו - הפור נפל, עוד רוצה ישלם בוייו על פשעיו הנוראים: איך לא יוכיחו - יצא האיש חופשי מחמת הספק, דמיאניק בניתיים מפניו הדיבה כיטחון, משגר מאלם המשפט נשיקות אוריר לידידיו, מנפץ דיים למכריה, כניסור תחרות בוקס, ואיך יודע אם לפנדק חיו מפשע, שוקן מורלם ואולי מוטומטס אטום חושיים.

לפני 26 שנים הובא אדולף אייכמן לארץ, ועודו אמיתי עבר או על היישוב, העם היה נכון לפתוח פצעים שהגלילו, לעירור חשבון נפש נבק עם אחר מגורלי הטחנות. הייתי באותם ימים מורה במסורד החינוכי "גלבוני", הפסקנו אז את הלימודים הסדירים ובמשך ימים ארוכים האנו למשפט, חלק מן הנערים איך נסע לירושלים אל "בניתי האמה" להאזין לעריות, לחות את האירוע ולראות את תדבב כמו עיניים.

אייכמן ביום הוויכוח, לפני 26 שנים

לא היו בשואת והציונים היו מרשימים. הוויכוח עם העם והיה, עם תחילת הכאב בא לרדי ביטוי עו ועמוק, המשפט, בדרכו סלל נתיבות אל תנוע והעשה לו משנה.

משפט דמיאניק נפתח השכור בקול רומקו, העם, דומה, לא יצא מגדרו, האולם חקטן בו נערך המשפט איך לא נבלא, רבים מן הקרבות עיינו מן המשא והמסע אליו הגלילו. נראה כי לא נוצרה נוכחות נפשית לשבא את טרילינקת אל הוויכוח, לא המאורס ולחיות הכל מתוך. 45 שנה חן ככל הנראה

ישראל

עצרת

השואל הלווח

תורת ירייה מראה תשפט ביום אל פאחם בין אנשי חרש והמקדמות, כאשר לרש מחמור מציא מן המהירות עמו לרש של דבריה, פרוק אנשי חרש בקריאת בן, וכל זאת בעצרת חוזרות עם עריות אום אל פאחם מלחם השלום הישראלי - זו שאלנו נבנה עם המערך, מפים וי"י - ככה ממן תובלו כי הוא יודע לחיות, לא רק חושבו של שלום, אלא גם שאלא ולוחם נגר עצמם.

עצרת חוזרות כואה - אייבן ויכילי קלמט - משב חיה שלא תחסיס רצנו כילנו מול מרדק המהירות, נכבות תחוקה מצויה על העריות המקומות, בילת באר חרמלאים המסורדים המסורדים מתומם, אל המאבק נישא גם העם, לא על שיוור הנא המלחי, בעיר, המצויה, אלא כי לא יוכיחו בערד באותו שלל של דברים.

העניין לייין כי איך אחר מסיכור שתי

כתובת המערכת:	על המשפט: רח חומה ומגדל ג. ח'א
העורך הראשי:	בצלאל לב ור
עורך: ישראל זמיר	
עורכת משנה: חאיר זבולון	
מזכירות: יעקב וינשטיין	
עיצוב גרפי: ארנון אבני	
ביצוע גרפי: שושנה זילבר	

הפעם:

כתבות	ראיון
חמש רקות הפרידו בינה לבין החיים	חשומת כבדה
יהודה כהן, הברכה של לוי	שמש כיבוש
איימס, מדבר	עם לובה אליאב
מאת שלי וינשטיין	מאת ישראל זמיר
גולה מן המדבר	מזורים וטורים
לכסיקון למשגים מרחוק	הלו חותם
מאת נועם שפצר	חומת אישי
הקרב על המוח	מאת אלי נצר
יפאן מול ארצות - מאבק	שלום בית
על חבסורה בחינוך	מאת חיה וינשטיין
מאת זאב, ניר	לוי מורב - 2; ישראל זמיר - 2
אנדר וורלד רפורט	אבא עזר - 3; נתן רענן - 3
חי ורצה אותם קרונים לאמה	עמרים כהן - 3; ראובר רחוביץ - 3
הערכת צילומים 1:1	3; שמואל בונים - 4; ארנון אבני - 4
מאת יוסי קאנני	כל יום
הפיתוח הסקופי שהצליח לשנע את כל העולם	(עריכתו של וינשטיין)
באלט בייטבו	עיצוב: דוד דביר
מאת גורא מנור	יום הולדת לכנסת
כל ישראל - מורח	חיל כמשורר
יוסף שילוח על אשכנזים	מאת יואל צבן
מזרחיים	בשעה
מאת אהרן חנוני	משפט דמיאניק יצא לדרכו

בוקים

אל תתנו להם להתפטר

שפוקנסט חוקן היה אומר עליהם, שיש רק שני סוגי אנשים המסוגלים לתפוס את משמעותם הפרסוריים לכלכלה שאין להם דבר ומיליונים שיש להם הכל. העם השופט, אפר הפרסור חקון אינו מסוגל להתרגל אלא כאשר הסוכם הוא בתחום היצרני והמחשית, ואולי משום כך נרעננו מר מר, ור הטיבה לשקט היצרני והמחשית שהשוחרר בנושא איינזהור.

כי או כך, הצעקה היצרנית שהתעוררה בפרשת ית שקעה מהר מר, נגמר תהוויר לעם ישראל. או כראי לחוכי, כאן שלעשים ושלוחות בבירים בכלל, בולם משתכרים מעל 10 אלפים דולר לחודש, עומדים לפרש במהלך שנה 27. הם יוצלו את החסכם המקנה להם זכות לפרש עם פיצויים מגורלים, וזכות המסויימת במרץ 87 על פי משפוחתם 86, לפי שקוצה 30% אחוז בקהל, אותה שנה כתוצאה מהלחץ היצרני, ביניהם, אונ, מבקר הבנק מר וירש שמשכורתו עולה בכל חודש, על 11 אלף דולר בחודש.

בשקט נשקטס ומרש לוחם הבכירים ויקחו עימם את חקופת והצמדות, תנו לנו חקיקה (אסוף) ורואקטיביות) שתמנע את המשך השוה חת, שוקטב גג הנינו לשיצוי פרישה ופשיה של בכירים. בפשח היצרני, אפילו אם אותן בכיר בנק, אסור לחסיים למצב, שכחפרש שבין זכאי חסכיה של ית לר, של איינזהור יוכלי לתפוסם ששים מועלים.

אנן הראשון מרוב הבכירים כבר תודיע על פרישתו ורפ מנאכב מנהל אור וירשלים אמה לחיות וראשון שינגס בעצת

עמרים כהן

העיתון

המחשבה

במאי, 86, יומם המזרחי, אדיר, שנה אחת, ואשה הצעירה שלמה חי ואותה אהב. נחת מפרטו של יהודה בן בשרה תעופה ליד לגיון. בשרה, מלכה בא, שדר חום כבד, שלוש ושבע מעלות. בסינפסון, עיירת הולדתה של לוי איימס, היה קר מאוד וגשם מאוד. תפוח של לוי המתינה לו בשרה תעופה, ונפלה אחרי אל משמרת איימס. היה שם ענב כבד ומרעם מאוד, ויהודה התקשה להסתגל לסגנון זה. אחר כך היתה לויה אנגלית קטנה, וכמה ימים אחר כך שב יהודה לארץ. להתגורר בתנאים קשים אחרים של ארץ שאחב, ועם מעשה הרצח הבריטאלי עצמו. בתמונת שנאמר אחריה, אפשר לראות צעירה צחקנית, חומת תלתלים ותכולת צינים. פניה נבונות מאוד ורבות הכעה. גם מי שנוטה לשייך עליו סטראטיפים, לא יוכל לראות שם בתמונת, משו המתקרב לסטראטיפים של "מתגרבת". לוי לא טיפחה שיופן ישראלי, וגם הטכס המפורסם המושך עצמו מהמפגן, האופייני כל כך לצעירים המזרחיים בתרמילים בארץ הקודש — נערך ממנה. עירנות גדולה היתה על פניה, וגם יעילות, תכליתיות, חינוך ושמות חיים נשקפות מהפנים האלה.

זה לא רק השפה

למי הגיעה כמתגרבת לקיבוץ יהודה. יהודה בן בשר היה שם, במסגרת פרויקט "סלע" — סטודנטים לומדים עבריים. הוא השלים בגרות, בגיל חרשים עלה ארצה עם משפחתו ממאירוק. המשפחה — אם, אב ועשרה ילדים, שוכנה בבית שאן. אחר כך היה שלוש שנים בפנומיה, אחר כך שלוש שנים בצבא, שם שירת כנוג בוס בתחנות. כשהשתחרר החל לעבוד במנועי בית שאן, שלוש חודשים עבר שם, עד שבא חברו חציע לו השלמת בגרות במכללת שער הנגב, בשילוב עם מגורים ועבודה בקיבוץ. ההצעה נשמעה רמונית בתחילה ואחר כך הלכה והפכה מפתה יותר ויותר. אנהו הבית שאנני, הוא אומר, "יש לנו דעה על קיבוצים, חשבתי שבלתי אפשרי להיות בקיבוץ. אבל זו היתה רק דעה, שאף פעם לא בדקתי אותה. אמרתי — אני אנסה אין לי מה להפסיד, ובאמת גיליתי שטעיתי".

יהודה קיבוץ יהודה התחרו טוב יותר. הישגיו כלימודים היו טובים, הכלל, במאמר, רשק מאה אחת. הצעיר החמים, הישר, נעים הישגיה יפה התואר — רכש לו הרבה חברים חדשים מקרב הקיבוצים, המתגוררים, וחבריו לפרויקט. היה שיגעון, הוא אומר, וגם קיבל מכלים חס מעולה. לא חזרתי לא באו לבקר. הם נקמים, לא מורגלים בנסיעות, וגם האוכל בקיבוץ אינו כשר.

לוי איימס, כמו יהודה — אז בת עשרים ושתיים, הגיעה ליהודה במאי 86, ראשיתו של הקשר בין השניים — בדידות. אחרי שכונות ספורים עברה להתגורר בחירה. יהודה אומר שהמגורים היו היו יפה שלם יהודה ולוי היו מאוד קרוב זה לזה. "בעל ואשה לכל דבר", הוא אומר, יחד היו מנקים את הדיה הקטנה, לוי היתה אופה עוגות. היתה בה סקרנות גדולה לשפות. מלבד האנגלית, דיברה גרמנית ורוסית. בארץ התגלה על העברית. אלי ברגר מורדות לימד את המתגוררים עברית, בהדרגה נשרו כל המתגוררים מהשערים שלו, רק לוי נותרה. מניעה בקפריסות לכל שיעור. יהודה הכין איתה את שיעורי הבית. כוחב לה משפטים, מספר לה סיפורים עבריים. לוי למדה אותו אנגלית. "בתחילה הייתי תלמידה באנגלית, איברי סירי לא ידעתי. לוי עזרה לי המון".

אך מתגלה יחסים קרובים, יחסי אהבה ורעות — בשפה עילגתה. "אולי האנגלית שלי היתה פשוטה", הוא אומר, אבל המתגרבת טוב מאוד. דיברנו על כל מה שאר רוצה, כלי מגילות. זה לא רק חשפה, שקבעה על מה מרבים, זה הקשר. זה להיות עם מישור ולתת לו הכל, ואז חשפה כבד מסיקה להיות בעיה. כן, לא יכולתי להמסיר הרבה משפטים בדיקה, אבל יכולנו לפתח שירה. דיברנו על הכל, בעיקר על עצמנו. חיינו חיים טובים, כבעל ואשה, אבל לא דיברנו על חתונה. בקיבוץ אמר — חוג הוא כוח יתחנן. אבל אנהו ירענו שיש בעיה — אני כן חיה ביה. גם אם היא היתה מתגרבת אסור היה לי להתחנן איתה. לא דיברנו על זה, מה שחיה מתכנן, זה שאגמר את הלימודים וניסע יחד לחו"ל, לחוריה".

נותנת את הכבוד

בשנה בת יחד — ממאי עד מאי — תרבתה לוי לבקר בבית הוריו של יהודה. בבית שאן, בפנים תראותה חששה. היא פתחה מזה שהוריו שומרי מסורת, היא לא ידעית. בפנים הראשונה היא לבשה שמלות, ופתח שלא תרע להתנהג כשנת. אחר כך היא חבירה שוח לא כל כך גורא — שמרליקים חשלה. — למשל, אצלנו בשבת אכלים תרבה בשר, ולוי צמחנית. יהיו צריכים להכין לה אוכל מיוחד, לוי היתה משהו מיוחד. אהב אותה כולם. היא ידעה איך להתנהג אצל הוריהם שלי. מרבית איהם, נתנה להם את הכבוד. היא היתה כואת כבד, שלהחיים שלי לא היה איכפת שהיא נוצרייה. הם אהבו אותה.

את יהודה לא הכרתי בכלל. היא סיפרה לי עליו, וסיפרה להם עלי. חמש פעמים היא נסעה לאנגלית, ליהודה, ומיד חזרה. מאוד אהבה את דורות ואהבה אותי, התגעגעתי מאוד בכל פעם שננסה. אבל היא תמיד חזרה. דיה לי קשה לישן, לר, בעיה, לא, לא מרדתי. שהיא לא תחזור. חמיר היא השאירה כאן את כל הנכדים שלה. ידעתי שחזרו".

בחדש מאי אשתקד נאנסה באמוריות ובדעה לוי איימס, מתגרבת מאנגלית. הרצח השלישי בפיה, יהודה בן בשרה, של לוי בעת שהייתה לבת לו האשם על מותה עבשיו. הוא אימה בואה מחות, אבל בואה

המש דקות הפרידו ריה לבין החיים

"יהודה, מצאנו גופה"

כשיקבלתי מנגה את השלישון האחרון, זה היה יום שנה למתגרבים. לוי היה מוכנים לאשר, במקרה חר, שהיה של למעלה משנה. גם יהודה גם לוי, שני, אנשי חר, והעדר בקיבוץ למעלה מתפוקל. הרבה חברים מתקבצו רכש לו חוג הימפטי ושועייתו הוה. חוג אור שנקשר אליה, היו תבית ואיתמרי. מאוד יותר. היו תבית ואיתמר אלו שימצאו את הגופה.

כשתולטנו לנסוע לחו"ל, אפרו — בקיבוץ לא מנוחיים כמ, כדאי שנתחיל לחסוך כבד מעכשיו. סידרנו לה עבודה במרשע עדיהם. היא היתה מאוד מבוססת, תוקפנית ואמרה שהיא אצל משפחה מעולה, שלא ציפה ליות כלל. כל יום היתה מתקשרת. אמרתי לה — העיקר שתבתי, תוך שבוע היא כתבה לי ארבעה מכתבים. אני עניתי לה במכתב אחד שחתאמצתי עליו מאוד ושבתי עליו הפון וכן. כתבתי לה שאני מתגעגע אליה. כתבתי שוער מעט אתחיל גם אני לעבוד, ונתוסך כמ, היא אמרה שהיא תגיע ליהודה עם המכתב שלי. אבל אי פעם לא ראיתי שוב את המכתב הזה. הוא נעלם יחד עם שאר החפצים שלה".

לוי חב ידע שלמי יצאה עם תכרה המתגוררת בתחנות. למד מאמנים אותה החבורה היא סיפור שנפרדו בלחנה מרבית באר שבע יודת וחברים הלכו למשטרת שירות. שם נאמר להם שיש לחתום ארבעים ושמונה שעות עד ששעות יחל להכריז עלה כנעדרת. למרות זאת, חציע לפנות מסיבה כלכך שמחה, אצל האנגלים אין רבקים כאלה ותחיל שבוים צעצמאות נעשה. אותו רבד בכירתה עם מל ומשפחה והדורים. לפי השלשון הבנתו שהיא תגיע ליהודה ביום חמישי. אמרה שיש לה מפתח, ושאי יכול ללכת ללמוד בריאליזם. חשש אי פעם לא נסעה כשנמשים. חסרם חזיר, שהיא תותת ולחם לקוח. — הוא מתכבדש הראשי לקיבוץ עצמו, ושם שיעם רק אנשים שהיא מכירה.

אליה שלישי בערב ישכנו וחשכנו מה עושים. תוקפנות השתכחתי לחפש למחת בבוקר. לא חשבנו על האפשרות שיהיה שם. חשכנו שנמצא תיק, או משהו כזה. התחלנו מחזות על איך שרה. לכיות תצומת. מאתיים מסר מהמחנה חגית מתקשרת. אמרתי — אולי תולטנו לא בחדר. למחרת בוקר יום שלישי, התקשרה אלי חגית אהותה מעין יום שבת. איתמר קיבלת את ה"ש" ששלחתו לי עם לוי. זה לא נדלקה אצלנו. ארומה".

לוי חב ידע שלמי יצאה עם תכרה המתגוררת בתחנות. למד מאמנים אותה החבורה היא סיפור שנפרדו בלחנה מרבית באר שבע יודת וחברים הלכו למשטרת שירות. שם נאמר להם שיש לחתום ארבעים ושמונה שעות עד ששעות יחל להכריז עלה כנעדרת. למרות זאת, חציע לפנות מסיבה כלכך שמחה, אצל האנגלים אין רבקים כאלה ותחיל שבוים צעצמאות נעשה. אותו רבד בכירתה עם מל ומשפחה והדורים. לפי השלשון הבנתו שהיא תגיע ליהודה ביום חמישי. אמרה שיש לה מפתח, ושאי יכול ללכת ללמוד בריאליזם. חשש אי פעם לא נסעה כשנמשים. חסרם חזיר, שהיא תותת ולחם לקוח. — הוא מתכבדש הראשי לקיבוץ עצמו, ושם שיעם רק אנשים שהיא מכירה.

אליה שלישי בערב ישכנו וחשכנו מה עושים. תוקפנות השתכחתי לחפש למחת בבוקר. לא חשבנו על האפשרות שיהיה שם. חשכנו שנמצא תיק, או משהו כזה. התחלנו מחזות על איך שרה. לכיות תצומת. מאתיים מסר מהמחנה חגית מתקשרת. אמרתי — אולי תולטנו לא בחדר. למחרת בוקר יום שלישי, התקשרה אלי חגית אהותה מעין יום שבת. איתמר קיבלת את ה"ש" ששלחתו לי עם לוי. זה לא נדלקה אצלנו. ארומה".

השתחרר מתחושות האשם

את יום העצמאות של שנת 1986 התגנב כמה עיתונאים וצלמים. היה עם בני רבנות חוג. על חוץ חוג, בבוקר החל לרדת גשם. האנהו מלכטון משל לבאר שבע שעה אחר כך. דיברו אלה מאיהו שנתו. להם על תרצה — על כך שיהיו חגשם ולא נשארו בית. מחוץ לשוח הפלטה ותחנותיה, חזרולת האקליפטוס נפתח שטורגן. גם פתח פתוח היה עם כבד. משכתי ישינפרמבטי שרלון. היה ברה ששן שיעור, ושחיסורו הוא סיפור חוק. מתגורבת צלצלה יפה שלמה אדם רצה. כל שרמחיה — חזרית. תחנותיה צייאן שספר כשהורשנו ללכת ליהודה. חזרה. כבד היתה חולשה כותת האבובלנס. חציתו שחן ששן. נאמה להפחדת חלמים וחציתו את תנועת שחן. כדאי שאמרי מיה ללמנה ששרה

מלכטון לאמלכטון. הוא לטן חסר חיים שרישומי ל"כ"מ הרד המשמיה המשטרותית הנסה העוספת אותו. כשהסתלקו האמלכטון והשטרות, נותרו שם רק כמה עלי אקליפטוס יבשים מוכתמים כדם.

באותו רכות בן צילמו אנהו את הסצנה וניסו לרלוח עוד ועוד פרטים. ישב בחורו שברורות איש צעיר ובכה ללא הרף. יהודה ביקש שהוא יהיה זה שיספר להוריה של לוי על הרצה. "בכיתי וגמגמתי כשריכרתי איתם. לא ידעתי מה להגיד. אמרתי — לא היה לה מול. אמרתי — חמש דקות הפרידו בינה לבין החיים. הם אמרו לי — אנהו רצינו את לוי פה, אצלנו, בבית — אבל היא רצתה אותו".

אחר כך באו האשמות אחרות, סמיות וגלויות. בקיבוץ היו ששאלו אותו מדוע לא המתין לה כצומת. אמרתי — אם הייתי נביא הייתי הולך לקחת אותה מעין ירה, לא רק מהצומת. אבל אלי מעם היא יצאה וכאה מהקיבוץ — לבר. היא נסעה לסיני לבר. איך יכולתי לדעת שהפעם הוה תהיה הפעם האחרונה? אבל בצד ההסברים היו תחושות אשם כבדות, שלא חלפו עם ניוחמי החברים (יהודה, אל תיקח את זה על מצפונך. יצא שביקה שהיא ירדה מהאוטובוס — בא המטורף, זו לא אשמתך". הרגשותי אשמה על זה ששכנעתי אותה ללכת לעבוד בעין ירה. לקח ומן עד שהבנתי שאני לא אשם. לא שלחתי אותה בכוח לעין ירה. היא רצתה בזה. זה מול רע. לאטילאט התחלתי להבין שזה לא צריך להיות על מצפוני. אצלנו אמורים במרוקאות — הכל כחוב למעלה. אדם יכול להיות צעיר, ויקרה לו משהו. זה היה הגורל שלה. היא כלכך אהבה את הארץ. כל כך רצתה להישאר פה. והנה, זה מה שקרה".

מגיע לו שיענו אותו

ייהודה שומר על כל התבובות שפורסמו אודות הרצה. הוא לא מאמין לעיתונאים. בכתבה האחרונה בכתב שלוש גורתה בראשה — רבר שאינו נכון. לוי נרצה בחניקה. איהו עיתון כתב שעמרנו להתחנן. זה לא נכון. בכלל, מאו הרצה לא ריכרתי אטילע עם עיתונאי אחד. מהמשרה ביקשו ממני לא לדבר עם עיתונאים, כדי לא להפריע לחקירה. באו עיתונאים לקיבוץ וביקשו שארבר פעם אחת עם כולם. לא הסכמתי, לדעתי, והפרסומים גרמו נזק. לפי הפרסומים הרוצח היה יכול לסדר את האליהו שלו. רק ל.ג.שירור חוקר הסכמתי להתראיין, כי מהמשרה אמרו שזה חשוב. לדעתי זה היה שידור חשוב. למרות שלא גילו כלום. כל פרט קטן שעובר אורח יכול להיזכר בו — חשוב במקרה של לוי. היה קשה לגלות מי עשה את זה. מאוד קשה למרות שיש עדות של נהג משאח שראה את הרכב שחטף אותה".

ליהודה אין בראש דיוקן של הרצה. את ההשערות שמורבר במניעים לאומניים, בגלל העיתוי — יום העצמאות — הוא לא קונה. לא לוקח בחשבון שזה חודסא ערבי. הוא אומר, יכול להיות גם ערבי, גם יהודי. יהודי לא ערבי, ערבי לא ערבי. רק מטה יכול לעשות את זה. אחר שיכול להתנהג כמו בנארים כל יום, אבל פתאום מקבל את הקריה שלו. המשרה מסתבר, שלא כיהודה, מתקשקשת דווקא על אנס בראי. רוב העצורים מפרשה נגם בפרשת החיילת ומריאן שטרק — היו בראים. חשור המפורסם ביותר באנס ורצה לוי איימס. היה מוחמר אל"גראווי מרטה, לאחר שבויעים בהם היה עצור — שחזר. אלפי אנשים השתתפו בהוצאה שערבה לכבוד שחזרו.

איה עונש מגיע לאיש שעשה את זה, אני שואלת את יהודה. מגיע לו שיענו אותו, הוא אומר, שיתנו לו להרגיש את האבא. שיגמלו לו על מה שהע עשה — לקח ילדה יפה וחפה מפשע ועשה לה רברים גוראים. אין עניינים במרינה, אבל אני הייתי מענה אותו. אחר כך, אחרי מחשבה גוססת, הוא חזר בו קימקא מהאמירה הזו. המלים "עונש מות" מתייעות אותו. אם הוא לא שפי — אין מה לדגוג אותו. אבל אם הוא אדם רגיל, שידע מה הוא עושה, לא הייתי חרג אותה, אבל לא הייתי מוציא אותו מהכלא לנצח. עד שהוא היה נרקב שם".

מרגיש כאב של אחרים

במשפחת איימס, קיפלו אנהו יפה. האב עובד בבריטש איידיהים. האם פנסיתית, עובדת כמתגרבת בביתחולים. לא נסדר לו על כך שכלליו הערישם בתם להישאר בישראל. לפני שהפוטו נחת, כל המון חשבתו על לוי, חשבתו על זה שקייונו להגיע לכאן ביהו כדי לפגוש את הוריהם שלה. חשכנו שזה היה מפגש געים. עכשיו הכל היה כבד, מלא באב, הכאב שלהם הוא פנימי, לא כמו אצלנו. אטילו מנים עצובות לא היו להם, והם גם לא לבשו שחורים. אם היה נכנס לשם זו — הוא לא היה רואה שקרה אסון. אבל בנשים — כאב להם גורא. הייתי שם יומיים. קיבלו אותי יפה חאגן לי. הם הסתעו מזה שאני מרבר סוב אנגלית. חששו שלא יוכלו לרבר אתי. אחר כך היתה הלוויה. לויה אצלנו זה לא כמו אצלנו. כדי שחגיגי את צריכה להיות מחממת לא כל מי שחזה מגיע. היו שם אחים משפחה. זה היה בכבסיה".

היום יהודה עובד בעתיקות בית שאן. אבל הוא מואט בעיד האה. עכשיו, כמו בריאד גיל 33, הוא רוצה לבקר. לבסוף לחו"ל, לסיני, לעשות חיים. יהודה, כן לחזור וללמוד משעני. אולי שריטוט, כי בזה הוא טוב. העתידי, הוא אומר, פתוח העניינים כינו מתקיימת בריח חברים בנכחותי. מי תחריש שנייה מהמיליונים. הוא אהב ללוח לחלי"אבים. כי מה הוא רואה הרבה אנשים מזה. יום שיש, הוא נוסע ליהודה, וכשבת ייסע לסיני בעוד ברי עם חברים מתקבצו. יש חר בארש הזה. חן שאנהו נובע רק ממומה חן. שלו ומלחלחיה יש בו קישות חסמיה וישרי. והערך מחלס של מוחו. אני לא מתחנן מלח"י. הוא אומר, אני תמיד אהיה איתו. אבל אני כבד. אני מרגיש את הכאב כמו שיהיו לי בזה. חשכנו לרבות. וכשבת ייסע לסיני, אני מתכתב עם הוריה. היא היתה תחנות ובר רציתי לי. התאבחי אותה. אני חושש עליה. אבל בדרך כלל זה כבד לא כואב".

תמיד יש בן רומים. הוא אומר, חמיר כאב לי רגלים שקר לאתחיה אבל עכשית אחרי שלוש שנה, אני מרגיש כאב של אחרים. עד יורה חוש איתו אני עכשיו — לא מותר מהמות. מדידי הוא יכול לבוא לקחת אחי מתי, ואטילו חיוס

גולה מז השורה

מאת נועם שפנצר

ד

**יש עולים, יש יורדים ועתה פוגשים
בהגדרה חדשה: גולים. מי הוא גולה?
מה הן העקבותיו? מבט ממרחק; מילון**

ג. לוח, ברתמברות, ברובה בירוע גם בשינוי מדי
עיוניות, מרסקיבית טעם, להלן רשימת חלקית
של. אפשר בלי — איראפטר בלי שפנצר 87.

אפשר בלי:

מילואים, מלחמה — אתוורה, הרבה מורה בקשר לאלה
אין כרסמה כי עוד בארץ, הספק הפך כאן לעבודה, אפשר בלי.
כן, אפילו באביב, אפשר בלי.
שעים — אי אשר עם.

חירות — עוד תכנית בידור המבוססת על עובדות
ואירועים אקטואליים, לא חורבן בית שלישי, לא תר הכית
בידינו, לא קולו של אלוהים, לא חבלי משיח, לא משה חובב
חשוב מכל, לא בים, בים, בים, אמריקה, רלג על החרשות
וחו מלגות עליך, בארץ הן דורכות עליך.

אידים — לקח לון זמן להתעורר, בתחלה חלבו רק
המומים והמסומים, פה ושם זנות, שיתופי אלה... ליתשה
רעית הקול החילוניות, עובש משמים, הכוחה לקיום האל...
התמוגגו הרתיים, אבל עכשיו הם מתחילים לרעד והכסף
מתחיל סוקסוף ליפול להם מן הידיים ולרועם למחוק, חונק
מונע, מיתות תרופה, חיסון, מוסדות טיפוליים, אחרי הכל,
הרתיים יורעים שכאן גם אלוהים לא זו בלי מימון מתאים.
החילוניים יורעים שום צרכים עזרה מאלוהים עכשיו, וכסף
ואם האלוהים שלהם.

"One Night Stand" — מנקדת מבטו של וירוס
האידים, אחת לא שובב כאן רק איתה, אלא גם עם כל אלה
ששכבו איתה וכל אלה ששכבו עם אלה ששכבו איתה וכו', יש
מעט מאוד וברבים ששוחו למות בשבילים, וחברים עם כל
הכבוד, וזין טוב אינו אחד מהם.

גרעינים — מיצוח גרעינים הוא ריטואל ישראלי מקורי, אין
לזה ולא כלום עם אוכל, מדובר בעוה, נורודה, משהו הצומח
מן האינטרציה בין לבין המצב, המצב הישראלי הוא מין
ממשותף דרופרופרית, מצד אחד, המצב הוא טיפוס חלקלק
ערומי, אלים, ערץ והמספר, מצד שני הוא גם קרוב משפחה,
כברית ובחוסות, סאחבק, עיניים שלי, או מפצחים, כאן
אמריקה, חקבה ממשיק.

בירוי לוחץ — נוסטלגיה, פול תנודי חזק וחול למרחק
ושלחן מן הובן בקבוק מאנכק, יש מסיבה, הוא שואל בחיך
ערומי, יש מסיבה, רוצה לבוא? יענקלה משובב בריציות, זה
בקבוק מיוחד, תנודי אומי, ישן, 12 שנה... שיספר סיפורים,
סבא תנס מרחיק וקובע שזה לא יותר מגז.

גראם — זה שמים היסטי וזכיות בקיפאון והמיקלים
גראם לקח כי כאן זה לא קיפון ואין חברים, OK, כבר
ראינו נפילות, אבל להתחבק עם האסלה ב-2000 בבוקר, ועוד
אסלה של משהו אחד... תגיד כבר.

קפצריס רוק — אשמה הקונצפציה, רוק לא עובד
באמצעות, ולא בשבילי, או שמא קנתי, אללי, לא עזמו יותר
בחדר, לא נרחק לא נרחק, לא מתעורב, גם לא בשביל המפחית
של דילן, הנשיה של סקולר, חקל של סוקר, הרגליים של
נינה, אני נשאר בבית, על הספה, שם תלכית, מסדר את הבג

חולים, טרבל, מונג לצמדי ולא משתף את בית השחי של שום
אחד בחגיגה.
"Catch" — ספורט זה לא, ובכן מה זה בכל אופן זה
מתרחש, האם זה מתרחש באמריקה זה חייב להיות, קודם כל,
ביונם, ללא ספק ביונם, בסרט, "הנה ואחיותיה" של וורי אלו,
שאל משהו את אשתו, את יכולה לתאר לעצמך את מנת
המשכל של אנשים הצופים ב-Catch? שתי ליגות מתחת
"אללה בית", ליגה מתחת, בגין, בגין.
הליפה בוחלה, עציבה אורחמה — מראה החולצה
העכשווי, עוד שנה בארץ, בראו-טאון הם כמו צבא עצום ורב.
רוחשים במדינות, במשרדים, בקופה, במסעדה, בכוכית, עניבה
אורחמה מנהצת על חליפה כחולה, נפוחה מחשימות, ויקה
מאדם.

ביספול — המשחק הלאומי האמריקני, "לאומי אמריקני"
הינו כשלעצמו צירוף מלים במשך רע, המשחק חבוות לועסי
טכנ ויודק ליתח מגושמים, כבועי קסקט, שורצת על הישא
שעות על שעות, ששעם.

עמוס קוז — סופר גדול, אבל תשריר שירות עייף ועצוב.
בסיכוב הרצאות בין קהילות יהודיות בארצ"ב הוא ממשט
הרחק מעבר לגבולות האלמנט שלו, המרחק בין חולדה לייסטון
גדול יותר אפילו מן המרחק בין חולדה לבית-שמש, עוד, יש
לומר, אינו מבוז את עצמו, איש הם וישר אינו יכול לבנות את
עצמו, עמוס עוד הוא איש חכם ורגיש וישר, תכונות הכרחיות
ליצירה גדולה, אבל הרטיות להסברה פוליטית, הספרות מניה
מלים ומבקשת אמת, הפוליטיקה מפיתח מלים ומסתירה את
האמת, אי ענינה אותה, תהומות העיניים של עולמו של עוד
אינם אקטיביים בהסברה פוליטית, עוד מסתבך כשחוא מסביר
את המצב, מבין שעולמו הפנימי מסובך יותר מן המצב
הפוליטיקה כאן אינה מתרחשת בעולמו של עוד, אלא בעולמו
של זו בוויילר וגז בתן, לקראת סוף ההרצאה אחרי שעוד תאר
את סבך חילומה, קמה גברת אחת ושאלה, מה לרעךך תיחה
הפתרון חסופי למצב? עוד, ייאמר לשבחו, שמר על אישוק וענתה
גברתי, וחי בחייה מלים מאוד מצערות... רוב הנבוכים לא
תבינו את התשובה.

בל תעירי — OK קידם, אדם גרוך כבר גדול וקרב ספר,
אפשר להירוע, נפתח בטיק, נסגר מערער, נו, באמת.

מרדכי — למח דוקא מרדכי אולי הוא מגלים משהו
פוליטיקאי ישראלי נגד, אם הוא לא היה קיים, איש לא היה
טורח להציג אותו.

ועטנז — כל הכבוד, ועטנז עשה שירות גדול לישראל,
כלפי חוץ מי רוצה להתעסק עם שרירי אטום כלפי פנים מתי
בפעם האחרונה חלניו בגד אמיתי תגיב, אם ועטנז לא היה
קיים, "המוסר" היה ממציא אותו, ומתגנבת הילשה שאבן...
מורדגל — גייה, לצורך העניין, שמה שחולר השבת
במקשה בבביתנים, למשל, הוא אכן מורדגל, אני יכול
להמשיך בלי לרעך מה עשתה ביתי.
ריפוח — אל תשלחו לי קסטות בוא נאמר שתחילי-לי והתעה
לכשאחזור.

שרשולתי — אני יכול לספר לכם מה קרה אצלכם בשנה
הבאה, וזו שאחריה... שמה לאיר, ובוכל, אפילו לא משלמים
כאן אגרה, אין, רגיע חסר קנטנים חשבורים לישראלי ושרשרי
בגולת... אבל מה לעשות שרייבטיס חוטאת בחסא הסלחיותי.
משורר יפני — מבורית, פלורידה, סאחבק.

הקטלני ביותר: שעמום. ג'ואן קרלינס היא עלבת אפילו לזה
המשחק של ברוק שילרס, בתנחת שיש רב בת, אין זה

אי אפשר בלי:

"מלחמה הבאה" — 1993, באביב, סמבון, מדיה
האישית מאיים ומסית, מרחמה בלבנון, שיקה
מיגרע ששתיים זה לא יהיה אכזבה, דרובי אלה וזה שיש
שעות הבוקר המוקדמות, חולות, כפופת, כרימאל, שמה
סנדוויצ'ים, נעמם שמה הכתוב שיה, יהיה נאון משהו חסות
למשה ריין, ביווגנך עסקים כרימאל, גורא ענב, חותמת
מיקור צפת, חורא להם יגלו נשיא ארצות, שמה שחולר השבת
כרימאל חמורה, על הקיר בטה שניקן ודבש גראמל, שמה
לחץ, בעיר הנוער, במקרה של אדוקת אמת יושע שמה
עולות חודרות, מוסיתיו יחולו בשלום, חמקן מוסיתיו
חבנים יחור, וחיחוח מ-LA, בטיסה מוקדמת של "החלה"
בירגיה יחלכשו אם חבנים חחחחח, משמחים לרעך
חקיבוק הצעירים, כמתבנים בשערים, חחחחחחח, בברית
עד אחרי החלומה, גיבור מה, הוא קורא כל מה, חחחחחחח
משורר יפני — מבורית, פלורידה, סאחבק.

מלחמת משהו, כל אדם חמישי בעולם הוא, מיני ולכל השאר יש
בבית משהו יפני.
שששששש אירד — חיים מאחד לשנה, באמצע מעבדים
אחנה איכשהו, שבת, 11.00 בבוקר, קארמסה, סופת ניגנח 8.00
אני תגידים, גולף, טוטנים, גריי צמר, עיתון עבה, שמיכה
רזה, הכל טוב.

N.R.L. מושבול — בשביל מה אתם חושבים המציא את
הקייטני, יום ראשון קודש לפושטול, משחק מיוחד, 90'
דלים, אבירים, מיקרוסופטים, חליפות, קסדות, כפפות,
אנטיגנה, לא משחק של חצר אחרת, אפילו חבורות
לא ברוך עגול, 8 שעות, משחק ברוטו, 28 שניות, נכס אקשן
הידיעה מוכיחה מערכון, הרבה חכמה, מוח, דאגין ובסוף
שליש בוק חורר חלילה, הספיקיפצית שליטה, מישור חסם,
שיהוד רק מישור וויק, יש גם אח, שבעס מעמיתשלוש
משחקות הא נכנס — ביטע — יוגא, קריירה.

N.B.A. בורילס — משחק ששש, בסיס, מרחיב, אקשה
גם קצת מדי, זה לצי, כל שחקן צריך לרעך לקלוע למסח

לרד, לחסום, לקפוץ, אקים, "הולס" אלייגואן ערשה יותר
מדי מיליון דולר בעונה, שעת מנע של אקים היא כמו שעת
מנע של טנק, וכל משחק הוא מלחמה.

קפה ברוך — מה שום קופאים כאן קשה... מים רעים
והחורים: לא זו בלי התורקין.

תחנותי רלוא — אי מתרחש אמת, שליח עוד, תחנותים
הנודים ביותר רוצה לתאחד מה מודשן אנה לא גרין קלוחין
קליין, גש למחשן, קח חוג תחנותי וזלוא לגברים (קס תוח), חן
לערת' במחנה, לא פרקט, פרוכטיבי...

מבנה מיתריים — חמקן, חמקן, אבא חתב שאמא
מוראח, אני גרעל.

גור אנומאני — קעם חשבו שזה בקיעה, אילי קעם, חיות,
משלוחי רק גור אנומאני, באמריקה, ריית חמקנים וקא כמו
כל רע, קודם כל למל, אחר כך צעצוע, גורים וגשים כחור
אחבים, מסיבות, שונה, לאתח חוק צירית חקשמה והחכנים
לראשה, אקים חושן, מוסיתיו, מלחם, אבל חחחח, אם אחת

החיות הם שיר בריחות משש, רעצוב, שלושת הקוררים, צליל
גיורה מבוקר, סידר עוג מרוץ למלח, קול צורה, יגיע, כיניי
מאן שחלח אבי לא ישן, לא אוכל, לא שוחח, ואין מבנים על
העולם וידן והוכיכת, שבתחית חסם.

החיות הם שיר בריחות משש, רעצוב, שלושת הקוררים, צליל
גיורה מבוקר, סידר עוג מרוץ למלח, קול צורה, יגיע, כיניי
מאן שחלח אבי לא ישן, לא אוכל, לא שוחח, ואין מבנים על
העולם וידן והוכיכת, שבתחית חסם.

מל 18 וח' כבר מתח או יותר בשלום עם התנויות הרפרוק
של — ג'ו אוטומאטי.
אבדול וייטנמי — לא שידעה אי פעם חרפת רעה, אבל
עשירים שנה אבלת פירה מותר לך לפנות את עצמי, אחרת
טובא היא אושר קטן, אפשרי.

גראם במסיונרליזם — הציגם חסוב בעולם, גג, מור, גם
ול, גם יש, גם טעים, מי המציא את הגליססו

הנגיזרבי — ערב ראש השנה האחרונה חלכנו למסיבה
אצל חברים, אפסי אקלטי של סקולארים, ירדנו על שפופות
ולה מל מסיים ישנים של צ'אפלין ויראן אחריו של ג'ון
מוריה, בחיך היה קר ובאמצע חלילה חאורן חשמים, וחחחחח
שנה חרשה קצת אחרייך התחיל כאב ראש.

בלח — להם חמאח של המזיקה תיילוטופיה גבונה חמיה
החיים הם שיר בריחות משש, רעצוב, שלושת הקוררים, צליל
גיורה מבוקר, סידר עוג מרוץ למלח, קול צורה, יגיע, כיניי
מאן שחלח אבי לא ישן, לא אוכל, לא שוחח, ואין מבנים על
העולם וידן והוכיכת, שבתחית חסם.

החיות הם שיר בריחות משש, רעצוב, שלושת הקוררים, צליל
גיורה מבוקר, סידר עוג מרוץ למלח, קול צורה, יגיע, כיניי
מאן שחלח אבי לא ישן, לא אוכל, לא שוחח, ואין מבנים על
העולם וידן והוכיכת, שבתחית חסם.

WID

12

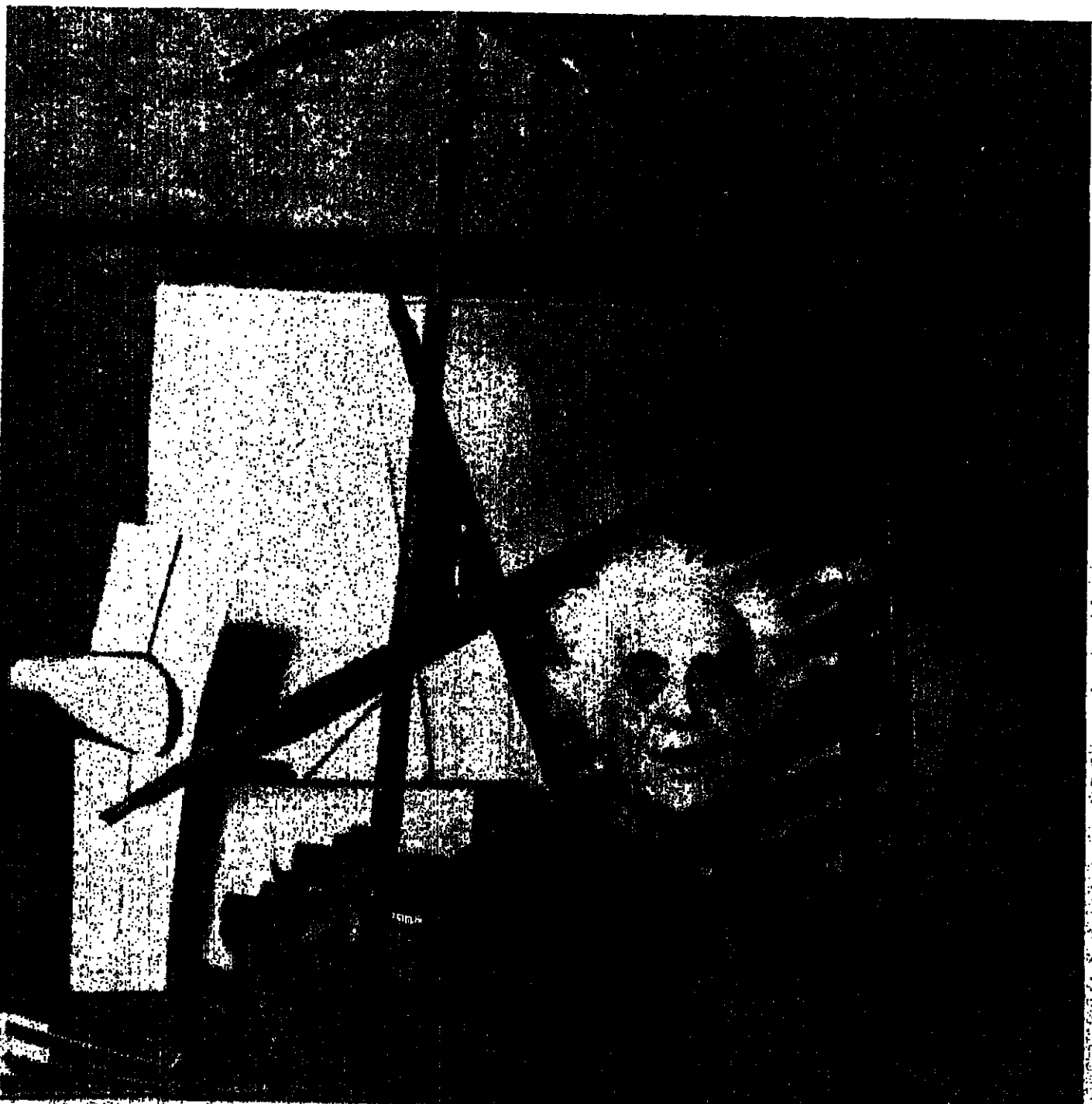
מאת יוסי קין, צולם בתל אביב, 1982, 114x155

החלל אורח קרובים לאורח

מאת יוסי קין

אברהם חי, עם האמנים המצולמים - אחד לאחד

צילון יוסי קין, צולם בתל אביב, 1984, 114x110

מרסל יקין, צולם בתל אביב, 1983, 120x120

האמנים המצולמים
החלל
אורח
קרובים
לאורח

המסופר בתערוכה, כבר מוכר היטב בתולדות האמנות (מגן, ואכן, המוטיב האמני והיצירה, איננו חזק, כאן בגלריה, האמן המצולם, מחזיק תוך דרך שלושה דורות בצורה הישראלית והשלישית, עשה את הדבר למוקד לסקרנות טבעית. אברהם חי, נמצא שם, מצלם את זה ומספק למסתקרן את החומרים הדרושים. כל הצורה הוא אחד על אחד. גישה של חי היא שטוחה, רגועה ומאופקת, וזו כבר מעלה גדולה, אישית נכבשה על ידי אופן העריכה של מרדכי עומר; נדמה לי כי האוצר, חרס כאן את אחת התצוגות השלמות והיפות שנעשו לאחרונה בארץ.

אברהם חי האמן מדבר בפורמט ענק, הוא מבטא את מחשבותיו בתגובות אשר נפרשו על לוחות בלתי ממוסגרים. הוא יוצר מעין שפה תלת-ממדית על ידי תצוגת המשך של פרישת הצילום על הפרופיל - הדפנות העבות של הלוח - ובכך כאילו מאפיין את עין הצופה, לנוע מעבר לאמירה השטוחה האפקטית. נדמה כי חי מנסה לחזור אל תוך תוכו ולא נשמתו של הצאיר האדם, מצטרף אל המרוץ האירוסומי לדעת את חבלתו מודע ולחשוף את הבלתי נראה.

נולד בבגדד, עירק, 1944.
עלה ארצות ב-1944.
שירת כצלם צבאי 1963-1965.
למד צילום בבית הספר המוליטכני בלונדון, 1966-1967.
למד ארכיטקטורה באוניברסיטת העברית ולאוור מכן באוניברסיטת תל אביב 1969-1972.
מאז 1972 מנהל את מעבדת הצילום של המכון לארכיטקטורה ואוניברסיטת תל אביב. צילומי העוסקים ביצירות אמנות, ארכיטקטורה, נוף הארץ ואחרים. מופיעים בפרסומים מדעיים, קטלוגים וספרים, בארץ ומחוצה לה.

אברהם חי הוא מקצוען מעולה. מדובר כאן הראשונה, האחרונה, האחרונה בגלריה האוניברסיטאית שבניין מס' 100, באוניברסיטת תל אביב.

זוהי מצעד של אמירות המקיפות דיס-ציפולנות שונות החיות בשכונות טובה זו עם זו. בתצלומיו הוא נפגש עם אמנים פלסטיים (ציורים, פסלים), מין סלבריטאי בגודל טבעי. אברהם חי מכיר אותם היטב, חכמה, אישית, בלתי אמצעית. הוא נמצא במחיצתם, בתוך הסביבה הטבעית של חם, בסדנאות הפרטיות, בשטח הבית בודדות האינטימיות עם יצירותיהם. הוא מלווה אותם בלבטים וחם אורחים את זה, אורחים אותו, כשם שאהבתם אותם מוצאת את ביטוייה ביצירות המצולמות שלו. הם נוקטים לו לעיתים קרובות כמתעד יצירותיהם וכן נוצר הקשר תובלתי אמצעי, המאפשר לאברהם חי לצלול בין הזמנים ולפרוק את מטעניו האמנותיים במחציתם. לא רציתי ללכת בדרך הקלה, לחשוף את הרגעים הדרמטיים, המתפרצים על אותם האמנים, אומר חי. ממילא אישיותם גורשת בניגודים וטענות. חרף דפתי להתמקד בשעות השלמות, משוח שקט ושלי.

הגלריה מאוכלסת בתגובות ענק, בעלת כוח ביטוי על רוב עבודותיו של אברהם חי. הן בגודל טבעי, הנושא המצולם נחשף כאן כפי שהוא, אחד על אחד. נדמה לי לרגע כי בחירתו את הפורמט מייחדת את התצוגה ועושה אותה לבעלת משמעות, מעבר לתיעוד נקי. חי רוצה אותם קרובים לאמת, לדימוי הטבעי, עד כמה שאפשר ניתן בעזרת הגדלה מצולמת חד-ממדית, הוא רוצה מיפגש בין הדימוי המקובל בטבע לבין היצירה המצולמת, ואכן הוא משרה מטרות זאת בדרך משוּבחת, כעצם, אם לחיות כנים, העלחת חומרי חסומים בגלריה האוניברסיטאית האתגר היא בזכות חומרים בין שלושה מכביבים יצירותיים שוויוניות. הצורה הצלם האוצר התערוכה - מרדכי עומר, אשר עושה כאן מלאכת מחשבת מעולה כמבצעים. המבצעים טאץ' של עומר, הופך את המיפגש האמנותי לתצוגה עתירת מרוץ, מרתקים. כפי שעומר מציין בקטלוג תנאה ומלוח את התצוגה - עצם הנושא

החלל
אורח
קרובים
לאורח

חותם אישי

אלי נצד

לפני בוא המשיח

חותם החרדה

אני חרד. אני חרד לקיומם של דברים שאני רגיל להם. שאני אוהב אותם. שחם בעלי ערך בעיני. אני חרד לאבד תקווה. אני חרד להתיאש ממאבק. אני חרד שלא אוכל להבטיח עצמי טוב יותר. לילדי. אני חרד לאבד תכלית קיומית. לקדם ולבמילוט. אחד את מרוקס שקום האדם שגלה מער-העזר ונודד בעולם עם אהב קין על מצחו. אני חרד, בימים אלה אולי יותר מתמיד, לקיומם של מדינת ישראל שאני חי בה מרבית חיי. שבאחי אליה מן החרבן להיבנות בה ולמצוא בה מקלט. אני חרד לדמותה, ליופיה המגניב, לקסמות, לכוח המשיכה שבה. אני חרד לנפיה, לסלעיה, לעצי חיות הענקיים, לפרחים שצריך לחנך עליהם כדי שלא ייכחדו. אני חרד לנורם של חציפורה, חיעלים, שאין בהם תועלת בעולם של מחשבים. אני חרד לבית, לקיבוץ, לבית הלא-כתוב שחיתת בין האנשים, שהופכת אסיר-לחיים ולחשכמים כתובים. אני חרד למרחקים החולקים ונדלים ביננו. אני חרד לבטירת נכסים במקום צבירת רעיונות מלים, חיוכים. אני חרד לראות עצמי חלק מכלל זה. אני פחד ממאבקי התוף ואולי אף לא מן המצות, שחם דברים אנושיים, דברים של ממש, אני חרד מן הלא-נכלום, מן האפסות, מן הבהייה אל המרחקים השוממים של החרה.

אני אוהב את החיים, את התענוגות הקטנים שבהם חם עדיפים בעיני על-השיחה ועל הפרסום ועל התחילת. אני מעדוף לחשב אושר בשור שאני כותב לאחובי ולאחובי יותר מאשר דברי שבה של עשרת פרומטורים מלומדים. אני מעדיף שמשהו ישן שורה יפה שאני כותב ביו לבנו, יותר מאשר תרגומה לשבעים לשון. ואני חרד מן חום בו לא אוכל עוד לחשב שמחה.

אני חרד יותר מכל לבני שחולכים בנתיבי מלחמות עניקות, שחם עורקית ווריקית של הארץ ואני אין בכוחי למנוע את. לכתוב ואני יכול עוד לגנון עליהם ועכשיו הם מוננים עלי ואני חרד שאולי יוכלתי לעשות יותר, ולא עשיתי, כדי לכבוש להם נתיבות שלום.

נולד ב־1938 בבודפשט. עלה לארץ ב־1948. הדפיא לאור שלושה עשר ספרים, רובם ספרי שירה. משיריו תורגמו לשפות שונות. בקיבוץ עומר לחונן ספר שירים חדש שלו בפורית פורסום, (עם תולדות של חנה ריבב, מעין המפרץ) וספר מן הקפיקה והדפיקה. בתיבתו, בחדרה הקיבוץ המאוחד, מכה כיוצא דעה.

נולדתי אל העולם הקשה הזה מלא-חרדות ואני רוצה להסמיך ליטול בו חלק טוב ככל שאוכל.
אני רוצה לפני
לא במהרה הקדוקה
בשקטים ננאמים
בדעש בגאולה
אני רוצה להקפיד
לפני בא המשיח.

חותם של זהות

אני משלים את הגדרת הזהות של יריב בן אחרון שכתב: בין בני האדם אני יהודי, בין היהודים אני ציוני, (בין הציונים אני חלוני - תוספת שלו) בין הציונים אני סוציאליסט ובין הסוציאליסטים אני חבר קיבוץ. איזה הגדרה כבוד-משקל שאדם כמוני נושא עמו כל חיו. צרפתי יעיד על עצמו: אני צרפתי ואולי יסוין, צרפתי ליברל או שמרן, וכן הימני, האנגלי או בן עם אחר. כל חלק בהגדרת הזהות כולל עולם ומלואו וכל החלקים יחד - אין בהם לבטא ולחדור את מורכבות הזהות היהודית, ככל שההגדרה כוללת יותר, היא אולי קשה יותר וככל שהיא מתייחסת אל הפרט, היא מסתבכת ללא תקנה. גם אני מסתבך ללא תקנה. תמיד יש להוסיף מה או לרצוע מה ולתקן ואולי הייתי מטיב אם הייתי אמור: אני עדיין מחפש מי אני. אנסה לומר זאת במלים אחרות:

שנעתי לכאן
דרך כל אבותי
שאני קצת חלוקם.

חותם של זיכרון

אני יכול להטביע חותם אישי בחותם מבלי להזכיר את צלאל, הוא בכלאל לב זל העורך הראשון של מוסף זה. שנמנעתי בין רעיו. איש לבבי היה צלאל. לפני כשש-עשרה שנים הכרתי לפי בקשתו סדרה של כארבעים רשימות בחותם. אני מביא כאן קטע מאחת מהן. איננה בחרש ואני מקדוש אותו לזכור.
בחרש שלנו צומחים איננות רבים. כל אילן וגנען, כל אילן וגנען, כל אילן ופרי. אחד הוא רבי-פירות הסוכה על חוררה, אחד פרח-קומה וגנען נוטה ברוח, אחד מוצק וחובק כל סלע בשורש. הם נמדדו כבר מול רוח קדים ומול רוח צפון ונשארו על עומדם מול גזרות גורמים ועברו את מחזור השלכות-לב-פרי-שלכות. הם יכלו גם לאיכסלם מבפנים את בשרם וחם נתנו מרגע ועל לעובדי אדמתם. ועתה, שוב כבדה עליהם סופת חיים, בעת כזאת חובקים הם שורש בשורש ומשלים צמרת בצמרת...

מחיר הספר: במסך שווייץ חייב
מחיר: 1000
מחיר: 1000

מחיר: 1000

במקרה הקנה למכוניות הספרים מול השער
שמשליו מצב השקל 'העבודה משתכרת'
חנות למקורות, לאביר-וקדון וכלי-צער
וגם מחיר: 1000

איוו דלת קסמה, איזה בית נקל אדם,
על מה ירצה לשמר, היכן מפתחותיו ניסז
ובקשה יצללו האם נקדירו את שקולם גם
וביתם בית עולם של עשן ושל פיס?

תיבש יד, שקרנו, בלי חשב, שלחמיה לגעתו
סבי הגא ומקביל קבתי הקפה, שהוקנה את
פאן הקבוקה, הקרן, אשר נקטה מנצח.

על חנות הספרות באושכין כתוב 'סוכני'
בקרחתית נקבה וקפה נקטע כמו בשיר.
הקורן מתסלף בשקכה. אדם אלקי בדת ימיר.

34

שלום בית

קשורים לתקשורת

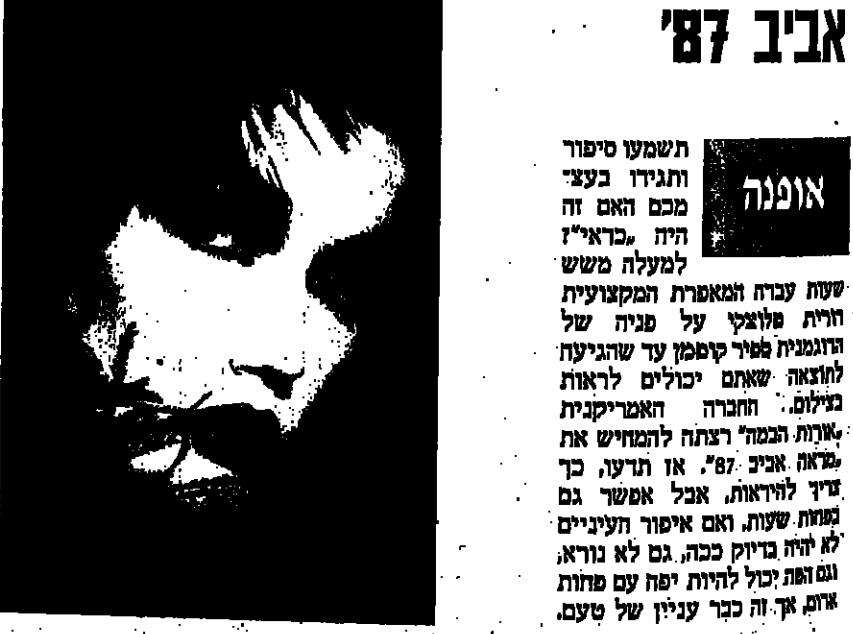
וגומר את היום עם גלי צה"ל. השעות הקשות
הן מאוחר בלילה, וצפירי לילה, משעה 12 עד
2 בלילה, עוזרות לי להתגבר, אני שמע את
המוסיקה וקריאת השירים, את התקליטים
המצוינים והביקורים בכל מיני מקומות
המסופים של הצעירים ומלות התבונה של
החוקים וא... אני לא מרגיש לבד. קול
הדברות ליהנות גם מקול המוסיקה וגם
מהרצאה מעניינת של רשות א, אני מנמך
קול המוסיקה עם הקונצרט, ומגבר את
ההרצאה בסרטי-סדרה. כשאני עייף, אני שומע
את רשות א' וממיד נהנה - מוסיקה קלה
וטובה וטפוסית קל שלא דורש שום מאמץ
אינטלקטואלי. רשות ב' מעניקה לי את הקשר
עם הרוץ שכבר נידלל לא מעט, חרשות, חוק
ספורט, מגוינים על כלכלה אנשים, חוק
משפט חינוך... כי אני כלוא בבית אר מרגיש
כאילו אני עוד "שירד" והעולם אל תהיה
דרך הדרי.

עצות
מן השפה

מעניין לדעת - כמה מתרשם ארצנו
פחות את הדיון ויש משהו לשמוע שם.
מקורו אל ידיו חולה מאוד, שעניני ויריו
ישות מכרי לקרא ספר ואז האוונים
שומע וקולטות. השעות הטובות שלי הן
שעת הבוקר, אמר לי, אפילו אחרי לילה
קשה, אני מקשיב לאוניברסיטה משודרת.
עד לא הייתה תכנית שלא עניינה אותי, ואז
לשעה קלה אני שוכח את האברים, גלי צה"ל
משי לי על גוש של כסף, מרע, מילוסופיה
טרא וטפוח. בעצם אני מתחיל את היום

אבי' 78

אופנה

תשמש סיפור
ותגידו בעצ
מכם האם זה
היה, בראי
למלה ממש
שנת עברה האמרת המקצועית
חיות מוצק על מנה של
הדגמתי מלר קופמן עד שהגיעה
לחצאה שאחם יכולים לראות
בבילום. החברה האמריקנית
אלוה המחר רצונה להמשיך את
מלא אבי' 78' או תדע, כי
עיד לחוראות, אבל אפשר גם
ממות שעות, ואם איסור העניינים
לא היה ביוק ככה, גם לא נורא,
וגם הנה יכול להיות יפה עם מוחות
אדם, או זה כבר עניין של טעם.

בישול מהשור

אני אוהבת אותה, מה
לעשות, ורוקא אותה כי
היא אמיתית, משעשעת,
אינטליגנטית ובנוסף
לכל כתבת הדברים
שנתיים אני מוכרת על דיאלוג שלי, ובכן,
אני מתייחסת לה, לפני שבוע הציגה
פנחס חבית-החלדיות, בן-הבטחה, בין
החוראות, שכן לה התנגדות לא להיות
מחוררת, שכן לה כשקשת מפנקים אותה
הן מפני שהיא אשה, כל אשה שתרשבת אחת
שחוקים אני נשארת כביסא.
דיאלוג, תומכת כדי להראות לקהל
שחשך להבי אודות מראש, וכן על ידי
השקל קהל לגזון ולהגיש למשפחה ארוחת
10 דקות אחרי שחורית חיותה מן העבודה, אן
בין תספורת קנים כמה קי תפוחי אפס
ומכשיר בקיפוח, שומרים אותם במקדור
ומכשיר תחודי לוקחים כמה שצריך ומחם
מקנים, אני לא אספר לכם, תשאלו אותה
אני דיאלוג מאור צורנית, ואני רוצה להקטין
מה, שמי שבוואי גם דיאלוג יודעת

יד למה

אני אוהבת אותה, מה
לעשות, ורוקא אותה כי
היא אמיתית, משעשעת,
אינטליגנטית ובנוסף
לכל כתבת הדברים
שנתיים אני מוכרת על דיאלוג שלי, ובכן,
אני מתייחסת לה, לפני שבוע הציגה
פנחס חבית-החלדיות, בן-הבטחה, בין
החוראות, שכן לה התנגדות לא להיות
מחוררת, שכן לה כשקשת מפנקים אותה
הן מפני שהיא אשה, כל אשה שתרשבת אחת
שחוקים אני נשארת כביסא.
דיאלוג, תומכת כדי להראות לקהל
שחשך להבי אודות מראש, וכן על ידי
השקל קהל לגזון ולהגיש למשפחה ארוחת
10 דקות אחרי שחורית חיותה מן העבודה, אן
בין תספורת קנים כמה קי תפוחי אפס
ומכשיר בקיפוח, שומרים אותם במקדור
ומכשיר תחודי לוקחים כמה שצריך ומחם
מקנים, אני לא אספר לכם, תשאלו אותה
אני דיאלוג מאור צורנית, ואני רוצה להקטין
מה, שמי שבוואי גם דיאלוג יודעת

בלי צ'חצ'חים, בלי חשבון

בחדש ינואר יצא דורו טופס בהצגת בידור
חרשה בשם: 'בלי חשבון' ובאמת נראה
שהפעם הוא לא 'עשה חשבון' עם שום אחד
ועם כולם רק, מתחשבר, קצת מרכל, קצת
לועז, קצת מספר על עצמו וקצת על אחרים.
דורו טופס הכין את התכנית הזאת ללא כאבים.
הפעם הוא מלא ביטחון עצמי, אולי אפילו
מאשיר, אך אומרים בעיר דורו גם יפה גם
עשיר ולמרות כל זה... הולך לו קלף לא
נורמלי.

שאלתי את דורו והנה בסוף התכנית קראת
שיר שאיך כתב. שיר נוגע ללב, וקראת אותו
כל כך יפה למה אתה לא נמנה את שטח
הבידור הרציני, התרבותי יותר ודורו עונת
אבא מרוב כשרו על הדברים הקטנים, היפים
שבחיים, עבר שלי אני מרוב על הדברים
הלא-כל-כך יפים, אני מנסה להגיע עד לסוף
אחם ובחורתי בדרך החומר, חוקים, אבל
יוערים שוה בעצם מאוד רציני...הקהל אוהב
הגשת חומר מרגי בצורת ההגשה שלי, עד
עכשיו היו כבר יותר מ־180 הופעות וכבר
מכרנו כרטיסים כמעט 80% הצגות.
התינונות, והרבה חברים למקצוע מחפשים
את הסדרונות, ישנים באולם כמו וזמנה
אפודת לא מוחזים כמיים, מדמים ולא
מחייכים אפילו, הקהל שיושב מאחוריהם
צוחק, מוחז כפיים, נהנה.

אולי בכל זאת תשנה את הכינוי דורו
מגילה התכנית הבאה תהיה לגנני שונה, אני
מכין ערב קריאה על רקע מסיקה.
ולמה אתה כזה שמתחבך ומנצח עם כל
מי ומי ודואג שצילמו ויראו את החידך שלך
ואת עיני תבונת ההפחדות והנצחיות, ולמה
החשיפה האישית והבדיוחית ולמה
החוללות דורו שכן לרוע האמר אני לא כזה
כמו שוה נראה במסכות, אבל זה שייך
למשחק, אני אפילו נהנה מכל זה, אבל אני לא
כזה.

עזר גידול הורים

לזכורם מכרם הכין חדרוש את הבנים עושים
השכר? למחל להוציא כל כך חזק בסף על
מורס פרסי למה להחזיק מסמכות במשפחה
ולמה ולמה הרי חל על הכסף ולא יישאר
מאומה לידושה.
עובדות מציאות והרעיונות לבנים
כאשר ושיפור בתדירות עומדות לעיתים
מחוררות אונים, מל המסגרת ואפילו
התחנות מושקע של בני משפחה וחולות
בשם שומרים אסטרטגיה ליד קטן במשקל
לחיות בלחץ, בלחץ, בלחץ, בלחץ, בלחץ, בלחץ,
שיר חשד שחורית לא מספיקים בלחץ בלחץ,
צריך לבחון כל מקרה על אשפות וקנה, ואם
לא נעשה, קל, להחליף תחולת על ידי בני
משפחה, והכנסים לשמור את הכסף עצמם.

מה לא

הורים וקנים בדרך כלל
מעבירים לבניהם את
זכות התמיכה על
הוצאות כאבים מן הבג
או אפילו מעבירים על
שם את כל ולכשר, פתוך בישות והקטנה
לימן ותכליתם, וכו' לפי הצורך יעבירו אליהם
כל כסות שחיות נוצר להם, ויהי ויותר ממתבר
שחלק מהילדים, שחם כבר כעצמם מבוגרים
זכאים לכבוד, מעבירים כסותם אפילו וידות
(במקרה שתחול נמצא בבית חולים או בבית
אחם) על שם או על שם זכאים.
יש מקרים רבים בהם הורים וחוקים
(מקרים לרבות אפילו או איסור מיוחד וטופר

את אנדרסן קרא חילד:
זעל עירוס: במחול וב-
תיאטרון החדש בכלל
חילד עירוס ואפילו גאח
בכך לא במשפחות שאין
לו מה לומר - אם כי אין מחסור
במבקרים האוחזים להצגות את כד-
אלא כמין התגרות במבוגרים, שומרי
המסור המאזין. בחינת חבה נראה עד
לאן אפשר להתקדם לפני שמישהו יעניף
לי סטירה. במייקל קלארק, שלחקתו
עומדת לתופיע בארץ בשבועות הקרובים
יש גם משחו מחילד הצועק על המלך
והשובב המתגרה.

מיוח חבורת האה בעל הקרחת, שעוד
לא מלאו לו 24 שנים, וכבר הצליח
לשעשע ולשעש את לונדון בבאלטים
הפאנקיים שלח אין את דבר קל לחוצא
משולותיו את הבריטנים המאופקים
הרגילים כבר לכל מיני מטורפים, ועוד
בתוכם הבאלט, אבל מייקל קלארק,
שנולד ביער אפריקני שבסקוטלנד, עשה
את זה בגיל 13 הגיע ללונדון למשך שנה
לימוד אחר, כדי לשלל את טכניקת
שלי למען ריקודייהם הסקסויים שלמד
מגיל 4, אבל הוא נשאר שם עד שסיים

כששאל בשעת המשורר ואיש-הרח
חצרפתי, זאן קוקט את דאגלס, מה
חיה מבקש שיעשה בלברית שלו לבאלט
חדש שהוא עמד לחבר עבור הבלט
רוס. ענה לו האמריקני הגדול
תהלים אותי ואולי זו תמצית כל תורת
האמנות, החושבים שלנו מתרגלים כח
מחר לכל גירוי, עד שלא התחזקת
החפתה, החידוש החושף שוב את
הדברים שמרוב הסתכלות בהם כבר
איננו מבחינים בהם. נשחקים האמנים
האמנותיים ומאבדים מוחם לתרשים.
הבלתי צפוי הוא מה שמביא עמו
מייקל קלארק.
בארץ חופיע לחקתו בבאלט של ערב
שלם ששמו, אינציאת חייוס בגנינוס."

הציגה מוקדשת לזכר ידיו של מייקל
טראנין, שנסף ביום התאווה למנוח.
ממנה מפורסם של סמס.
זין מישור מארת את המופע כן
(בליהון). דנס אדו דנסרף, הסצינה
המסיימת היא סיוט גזינמי, המאולס
תחילה על ידי יצורים משונים, שכלול
לקוחים מעולמו של הצייר הרוסיניס
בש וקבוצה של ניצבים, אותם מנהיג
דייוויד האשיש של מייקל קלארק, דייוויד
הולד, וכל אלה טרימים בגלל האות על-
ידי מין סופר-קדנים, צאצאי איזה גזע
עליון.

קודמים לסיום זה מחזות של
הועללות וחריגה, ורינפ - דרך אולם
הצפים - במעורבות הרגילה של קלארק,
של חלוצה, שימוש באבירים ודומיננטיות.
קלארק פותח את המופע בדמות
מלאך שחור, חורבן על הרצפה בחברת
מאחור, שחברות שוטרים ממוזיקה,
שמכשירים ממולאים עד שחם נראים
משם מנומחים, מתנגלים עליהם.
האין זה מזכיר קנת את תוך ליון
שלנו, עם חיבתו לטריטות, גסות לבגדים
ובימור וזועות קלארק משתמש המעם גם

תוך חודשים, מספר מאז, חופעה
הראשונה הצליח קלארק לחיות עליו
מבוקש, וכבר חופיע עם לחקותו מיו
יוק, מאריס ומקומות רבים אחרים.
כרגיל ישראל אינה מפגרת הרבה אחרי
בירות העולם בהזמנת יוצרי מוע
חדשניים, מדוע בתוכם את מצליחם
החדשנים שוחים הפרות הקדושות וכל
כל כך מקדושות, לתוך הצללות
פופולריות, שעה שעמיתיהם בתוכם
המסיקה או הציור נמקים בבדיחותם
האונגאריה.

אולי סוד העניין הוא בכך, שתחומי
של המחול הוא גוף האדם עצמו, וזה
תמיד מעורר בנו גם סקרנות וגם משיכה
וחנאה, וחשפה חבלת-אמצעות של
התנועה האנושית מפצחת את חיות
האמנות הניסיונית.

המלוח חיא סקטי שרים
מחרוזת של אות עשור
המיוחד בעבודתו של
קלארק הוא ציור
מפתיע בין יסודות
מרכיבים פנקיים והנועה
באלטית מסורתית, לגמרי.

מייקל קלארק
"נער הזהב" של
המחול הבריטי מגיע
עם להקתו לישראל

הפרחה
הסקוטי שהצליח לשגע
את כל העולם

מאת גיורא מנור

המחול המערבי הישראלי, לראשונה עם הצי
למחול המערבי, נרגר וירושם כי מפילי ה-
שמואל בתנועות המחול המודרניות נגלו חלק
על מרכיבי בתחילי הכנת פגישות הירשית
עם המלחמה.

מנעם אלו של המסאל המודרני - חוגים כמו, והחית
המחול, המודרני אל השלום, "יראלוג ישראלית פלשתינא"
וק - נשפעת בעת האחרונה קריאה להגדרה חדשה של
המחול הישראלי, הגדרה שמעצם מותה מתקוממת כנגד חלק
מיסודות המרכיבים את התרבות הישראלית הנוכחית, וקוראת
לחשיפת תכונותיה ותכונותיה.

את תרשיות המרכיבים שפעלו למען הכנת המשלחת
לחפזה הוא יוסף שילוח, שחקן קולנוע וטלוויזיה, בן 45,
מנחה ביו העתיקה ושעיל זה שנים רבות בשכונות ובעירות
והיות הן בתוכם והיאטרון הקהלתי והן בפעילות של
מחול המחאה בשכונות.

יוסף שילוח הול בפעילותו החברתית בתקופה בה התחבט
בניית קושיית - בעיות של חות והווייה ישראלית שנוצרה
מחנה של מהגרים לדיבריו, התערער הצורך בחוגים אלו של
המעליגות המודרניות, לשנות את פני התרבות הישראלית.
אז מודרים על עיצוב פני התרבות של ישראל, הוא אומר,
הנותן שבים הסימנים המעידים על כך שטרם עוצבה, כדי
לצר חות תרבותית ישראלית צריכה להיות תקופה ארוכה
ומסיסה של רגיעה אך אנו, כישראלים, חיים במשך 40 שנה
מחול מחמה מתמיד ולכן נוצרה כאן תרבות של מלחמות
קטלה לטביע את חותמה וליצור גורמות ממושכות של
אליטה, טחנות וארעיות.

בתוכם כאלה החברה הישראלית לא תוכל ליצור גורמות
החיות, גם ספרטה לא השאירה דבר לאנושות בגלל מותה
החיות, ועליו מטלת הברירה - האם להיות כאחונה או
כמיתה.

המחול מציבים כיום תפישות חיים אחרת - תפישת
החית - אנו חייבים להיות כמו אחונה - כלומר, להשלים
עם קיומנו כאזור חים התיכון, להיות בשלום עם הסובבים
חנו, וכך כשנחווה תקופות של שלום ורגוע נוכל לחשוב על
דח טיפוס חדש של ישראל, הטיפוס הישראלי שנוצר כיום
- הא טיפוס שחי על מלחמות, ועל מנת להצדיק את המלחמה
הזו עשה מיטטישקיה מהשכיל.

גור התפישת של
השכיל כמיתוס

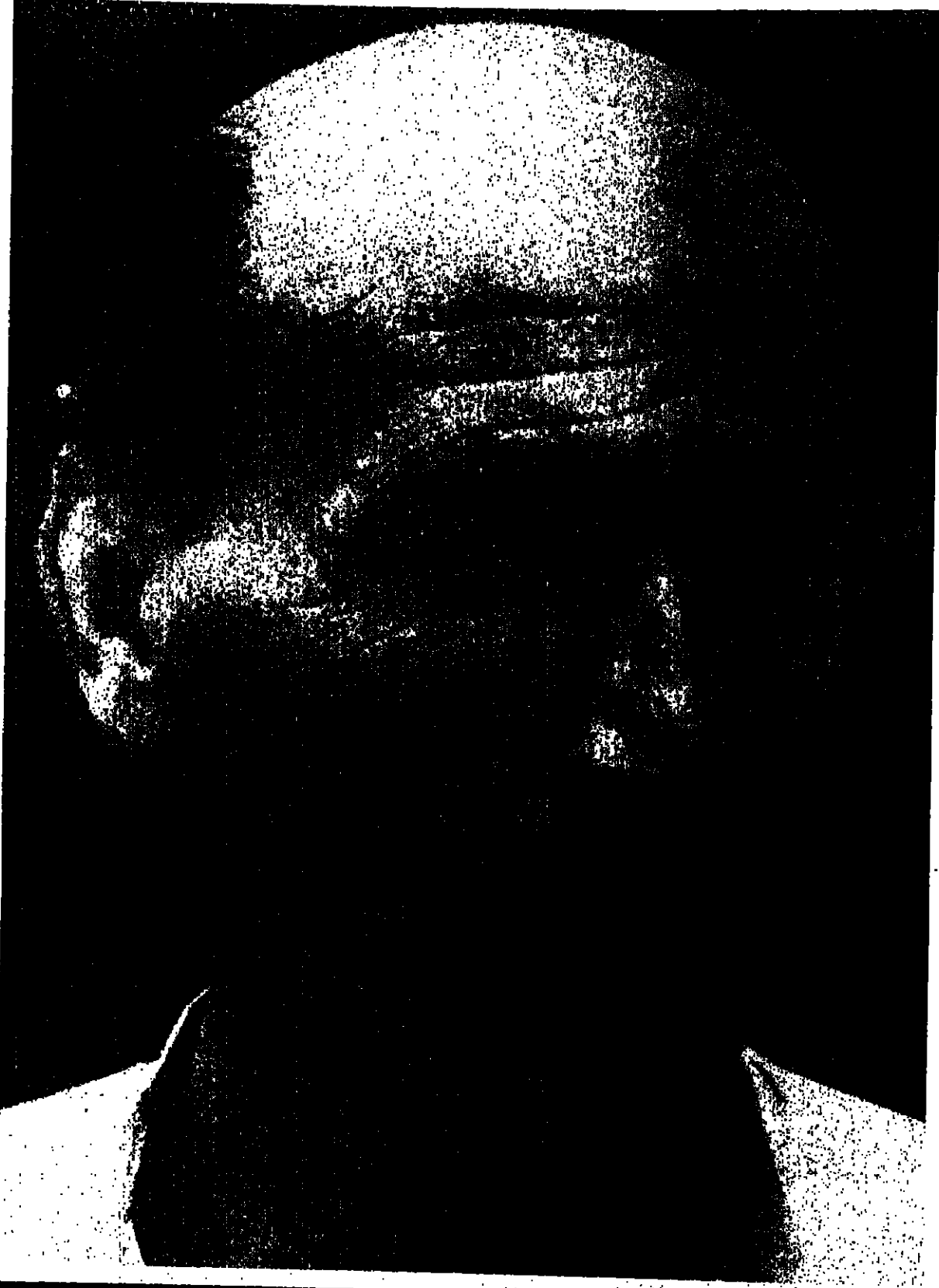
היה טיפוס של ישראל, חדש חייבים רוצים לראות?
האשית, צריך להבין מהו החות הישראלי הנוכחית על
מה לצאת לשנותה. המאפיין הישראלי הנקוב ביותר נמצא
בנו הדינה הרימי של הישראלי החי בצורה כואבת ביותר
עניו הקבוצה, זה כל כך ישראלי להיות עם המוות, לקשור
סיום ולחור בהילות את דמותו של הגופל, המיטטישקיות
אלו שמתללות את המוות יצירות ומחזקות את דמותו של
הישראלי הדינמי. פגשיות השכיל עוטפת את קיומנו הכסיתי
כן - דמות לובש השחרים שעמוסים כמות - זהו ריבוק
אנטיני שהגיע לדרגת מיתוס, אנו שומעים השכם והערב
במיתוס ציו לנו את החיים - ולחיים כאלה אנו קוראים
הח ישראלי.

החליף זה של פשיטת רגל של הציונות הול עם מלחמת
ש, עם כניסתו של מיתוס חדש לזירה - קידוש הקדוש,
המלחמה והכוחות, לגלרית הדימויים נכנס גורם חדש -
ישראלי הודתי המתפלל על רקע הסנקים, מלחמת ששת
הימים העצימה את המיתוס הזה, היא הוקבלה לששת ימי
גברא, כך הגיע עם ישראל לדרגה העליונה של הכיסא
הקדוש, וחתו המיתוס של הישראלי נקבע - אנו, עם לכר
יסקר.

אנו, בתרבותי הגסיסה האחרונים של הציונות השמיים
קדשם לתורה לערכי רמוקוטיה, ערכי עבודה וכיבוש הארמה.
השקפה לזמנית היתה בין היתר גם אקס של התקוממות כנגד
אדם מיתוסי, כשיצאה המשלחת לרומניה עמדת משפחה
שכלה וכתה את היוצאים בגרים, על שום מה - משום
עקשן ללסל דרך נוספת לשלום משום שביקשו להפסיק את
המלחמה, את תרבות השכיל, הם עשו זאת בשל-הוסיפה
שלישית כאן, שהשכיל מקנה נכות יתר על הארץ, וטוב למות
כע אצנו, אי מבין את האנשים הללו שקיבלו חיווקים
נחשבים לעשות דון מהשכיל, אי אנו דורשים מהם להפסיק
לחיות את האסכולה הקיומי החד, קשה לי לתפוס גורמות
החיות המצויקות משפחות שכולות שיוצאות להפגין כנגד
ניאום שמנסים למנוע את השכיל, משפחה כזאת, שמפגינה
אשירה כעצם - אל תפסיקו את השכיל, המשיכו להילחם,
תפשו עוד מות.

הסיבה לחשיבה היתה זעקה כנגד החמישה של השכיל
מקומם ועשו כנגד התפישת האומרת עם לכר, ישכון, אנו
מפגינים כי חייבת להיות דרך אחרת - דרך השלום, אותם
הולך אחר חיות והחיותות.
אם כן, מדוע קשה דווקא קבוצה של מהדורים, מדוע לא
נאבקם בישראלים.

מסענו בנושא המאבק שלנו, אנו התייחסנו לעבודה הזי יש
אנשים ומחויבים, אי חלוקה והואת היא מטעה ומטעה. אנו
מנסים כי כל ישראל היא מורח, אם באה אל הארץ והואת
אח זה כה המלחמה - אינך אשכנזי - אנו ישראלי
וירוש של ידבר גם מודרני - מודרני חיות מודרני.
החלוקה היתה בין אשכנזים למודרניים, משהם גם מודרניים
הישראליים, משום שאם נוצר פער חברתי וכלכלי בישראל איך
החלוקה לא צריכה להיות בין אשכנזים למודרניים, כי אם חלוקה
בין משפחות נוצרים.

כל ישראל מורחי

מאת אתי דנינו

השתלבות באזור, כהוויה וזהה

מזל אם כן, והתרומה המגלית של מודרני לחידוש פני
התרבות הישראלית.

אם מודרים על תרומת המודרניים להתנוונות התרבותית
בארץ - אסור לגרס למצב בו תרומתם הייחודית היתה
בתרבות הקסמות, למודרניים כבעלי מוח מנטלית, מסרימת
יכולה להיות הכוללת, לתת תשובה לקיומם של הישראלי החדש
- למודרניים בארץ יש פוטנציאל ליצור תרבות ישראלית
מקורית, ואת משום שבגינון לאדיו שהגיעו כאיזשה - אין
לו התלבטות בשאלת חזות שלה המודרני לא חזקה את חקושת
ההשכלה וכתוצאה מכך את נטייתו והמיתוס וההרשיות שלו
ואינך חזית חדשה, המודרני הגיע לארץ וחי בה בתרבות
המשכית של תוצאות שורשית כלפי א"י שהיא ערש חזיונות
ולא בתרבות מאיראולוגית והשכלה שהיא איראולוגית
חדשה לו, מכיון שלא בקט בגזייתו, היתר מקבל את האזור
בו הוא נמצא כחלק מתרבותו ומחזותו הממשיית, למודרני אין
צורך להתבטא מפני עמי האזור או להשגיל את עצמו כפגיו
המשיכי - משום שהא "יודי" כי מקורו ושורשיו וכן חזיונותם
של עמי האזור היום, חזיונות ודעות, ביחוד המנטלי החד יכול
המודרני לתרגם לתקופת פניה המצוינות ללאמה של התרבות
הישראלית, חיי מוכר, על חזון לערכים מוסריים ותכונות
במחולות, אהבת הבריות, הקלה חור בשל, הוא ואני מרגיש
את הקרוב לערכים המוסריים, כי רק על פיהם ניתן לבנות
התרבות, תרבותית, ולא רק על פיה תחשבות המנטלוגית, א
החשיבה, מיתר לתקופת ששית כנה יכול רק לתור את הליכוי
ההשלמה עם עמי האזור, וליצור מצב שיוכל לתורם לקידום
השגת השלום הממשי.

יוסף שילוח, שחקן
קולנוע וטלוויזיה,
שעמד לנסוע לרומניה
והתחרט. הציונות
השפויה בחרחורי
גסיסה, האם כאחונה
נהיה - או כספרטה
הכוחנית?

חמוץ כבדה ששמה כיבוש

חלומות

תאמרו: "חלומות". אך מי הם האומרים "חלומות"? יהודים החיים על מורשת חזונו של נביאיהם זה אלפי שנים? ציונים שבנו את מפעלי הארץ בין השאר על חלומותיהם? חלומותיהם של חלוצי ישראל אשר חלמו ולחמו זה ארבעה דורות?

החלומות? תאמרו: "חלומות". והם במאה הנוראה שבה אנו חיים לא התחוללו גם מעשים כבירים העשויים לקדם את האנושות ולהצילה מי חלם באירופה בעולם העולם הראשונה, בין שתי המלחמות ובמלחמת העולם השנייה, כי רוב עמי אירופה, וכיניהם שונאים בנפש כמו הגרמנים והצרפתים, יהיו בסוף המאה בשלום תחת גג של שוק משותף עם גבולות פתוחים?

מי חלם באסיה ובאפריקה לפני, בתוך ולאחר מלחמת העולם השנייה, כי ארצות הברית ויפן, שאנו ז' בצווארה של זו, יהיו כבנות בית ובשלום מלא?

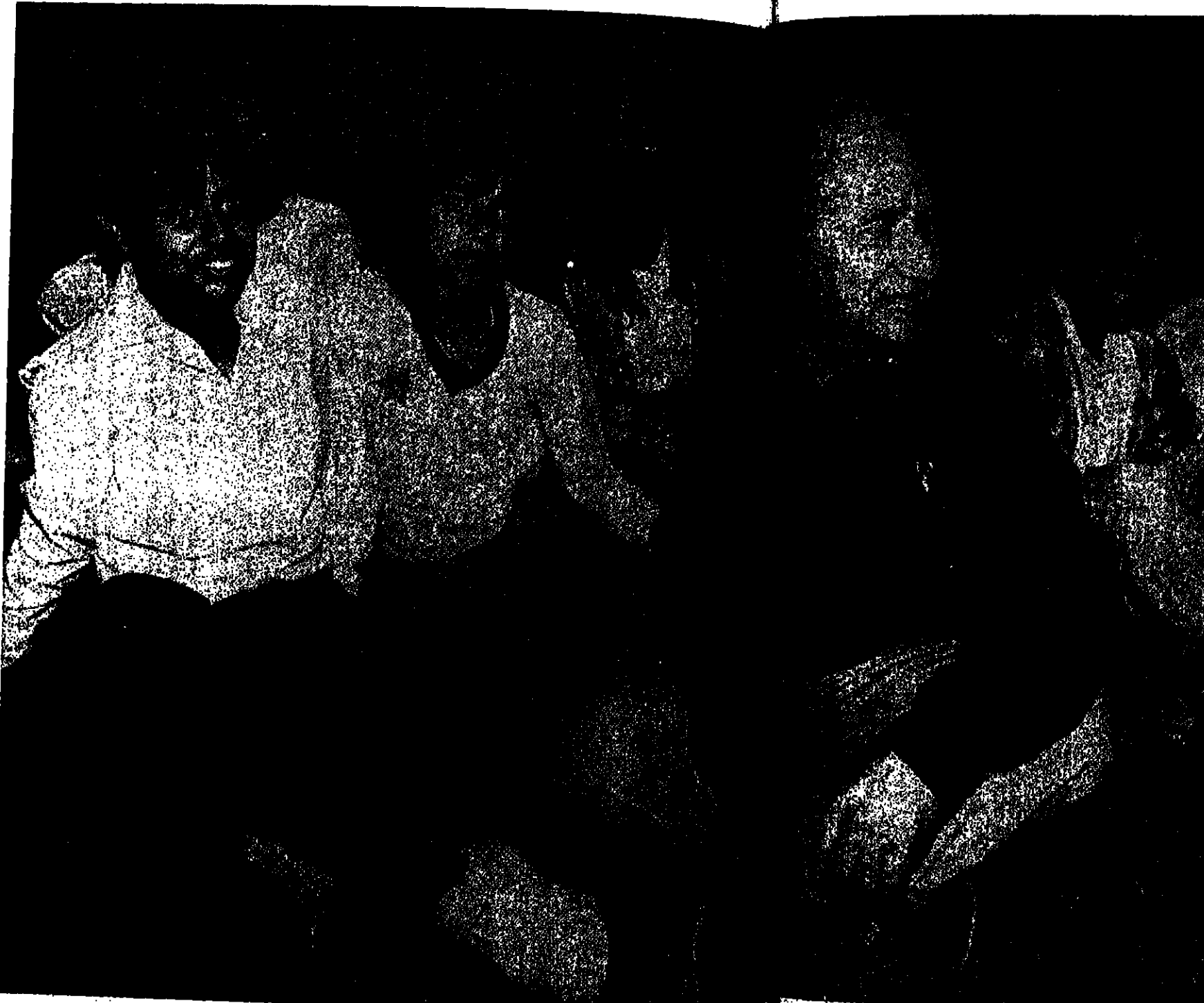
מי חלם לפני כיוכל שנים באפריקה השחורה, הנאבקה תחת עול הקולוניאליזם, כי בסופה של המאה יהיו בה עשרות מדינות עצמאיות, שפעם כל הקשיים העצומים שברדקו, השיגו את שחרורן מעול כיבוש? ומי חלם בארצות המזרח, על המהפכה המדינית והמנהלית והמחמדית והעולה בטרם גיאומטרי, מהפכה שיכלה, אומנם, להביא כעריץ עין חורבן סופי על העולם, אך יכולה גם לתעצור לכיבוש החלל ולעידן של רוחה ושלווה שלא ידע כמותו?

ובארץ? האם ובתנועה הציונית הזאת? מי חלם בסוף המאה שעברה, עם כינוס הקונגרס הציוני הראשון בבזל ב-1897, כי כעבור חמישים שנה תוקם בארץ ישראל מדינת היהודים?

ומי חלם כאן בישראל אפילו לפני עשור או שנים כי עוד לפני סוף המאה יתנוסס רגל ישראל מעל שגריהתנו בבית מצרים? חכה נמשך במצער זה שותחיל עם הנביאים ומשוררי תהלים: "פשוט יהיה את שבת ציון חיינו כחלמים: אז יפלא שחל פינו ולשוננו רחץ אז יאמר בנים הקדיל יהיה לעשות עם אלה: הקדיל יהיה לעשות עמנו חיינו שמתים: שובך יהיה את שבתנו פאמימים פאנכ: חורעים קדמך ברחק יקראו חלופ: לך ובכח נשא קשך חקך באיבא ברחק נשא אלקותי: ותחלים לכו א-ח

וכה אמר הרצל בשורות האחרונות של חזונו המופלא, "אלטנלינד": חלום ומעשה אינם שונים כל כך כמי שנטיס לחשוב, כי כל מעשה בני האדם תלום יסודם ואל החלום ישבו. (אלטנלינד) אחריו דבר עם 1226 ובן כהן שאל משה יחזקיהו: "שקט, שקט על חלומות, או אני וחלום שלי. שקט, פי אדם אאמין. מי עדין מאמין בך."

מתוך: "לב הרש ורחב הירש"

ישראל שקועה בעמק עכור של עשרים שנות כיבוש. התקווה - חלוקת ארץ ישראל לשני העמים והתעשתות כל הכוחות להצלת עמ"ישראל והציונות. חשבון נפש נוקב

ללכת כראש אחד ההבדלים בין התנועות הם שלמים. איש לא חזל להסביר, ב-1987, את ההבדל בין רביבים לבית אלפא. כל התנועה הקיבוצית נמצאת ביום במיגונה, כאשר נסוגים מחלל חללה. וכי רק התקום ויקרה לפריסת חוכות אחד מסוגל להסביר לחיילים בארץ-ישראל או בשדרות את ההבדלים בין התנועות אולי יעלה כידי תנועה משותפת להגן על הקיבוץ כבורת חיים לנטיית. איתור זה טומן בחובו איתורים נוספים.

בתקום מצויים גם דומים סימנים. שתי התנועות חייבות לערוך חשבון או תהלוך את המאבק במפנים. שתי התנועות חייבות לרדת מחשבון נפש שיקרו הגנה על הקיבוץ. סכנת כליון מרחפת עליהן. כיצד אחת רואה את המצב האלקטרי. האם בחירות עשויות לשנות את יחסי הכוחות?

מן המרכז שמאל יש לתנועת העבודה 50-40 מנדטים, וכל השינויים במידה שהיו — יהיו בתורם הבחירות האחרונות והכינוס 15 מנדטים צפים זה בלתי, איש לא ציף את תביא את "הגששים" הגבועות, "האירוסים", ובסלחיות יאנו וילכו חולצות כפלות — שום דבר לא ישנה. יש פה שני בלוקים די קטנים, אין במעט סיכויים למשך קולות מבלוק לבד. הם מצב אומלל. התחרות לטות האחד — חילוף, את חורע ערכים אולי פעם חקור את הדבר — צעדים מעירות שונות מאידך בצוקת. שום קונץ לא יעורר. אין תרשות פלא. רק שינויים מרחיקי לכת שיאחילו — בכוחם להשיב לתנועת העבודה כוח משיכה חדש, רק הללו מסוגלים לחזק, בבשר חתי, במסורת, ולרפא את הגוף.

הבורסה מעל לכל

עצב נוסף מרחיק של לובת סמך לבית ממשל בית גורן, חרש רביסמות, בית הבורסה, המוכיר לו כלי חרף כי פעולתו חבל לביש. תנועת העבודה תפוסה בעימות מיתון עם אסירים, המעילות בנסות, העדוה לראובן דב לא מנעו מעשי שחיתות. מחברות וישראליות, הציבו וזכר מאור מידות בארץ. לובת אלא לזרם בורסה באומץ, בנחישות, נוסף קטע בחיית הכוללת והמחזק, אולם קולו לא בקול קרע במדים. הוא היה ליש, לניצנת, כי להגשים עוד חזון מלחמה הציונית הוא יתנו לו כוח ויכלו גורם — יסלם תגע הממלא — ותנועה.

"כאשר נכדת חתבת, היא חתיה במדינת חצי"חצי"

"עשרים שנות כיבוש ה חמוצת ההרפת את הגוף"

לחלום אחת חזונו התיים חייבים להרים קולם מה לפי תנועת העבודה וזמן זו עומדת תנועה זו על כל חלקיה מולגת העבודה, ר"צ, מ"פ, הקיבוץ והתיישבות העובדת. להשקפת-עולם שפורה, חייבים להתעשת ולומר דברים חדשים כי שובדלו מן הורמים האומניים הקיצוניים הדתיים, הללו ימים רבד על חלוקה לשני עמים, על "הסלחנות" הגדולה שהייתה למען כי יהודים לערבים, וזו לא תוכל לבוא בלי חברה כזו. התנועה חשבת של הפלשתינאים, יש לאמץ לכך את נוסחת ששטייב רייב תנועה זו חייבת להודות שמוטו עומד עם ערכי פלשתיני ולו תנועה לאומית מלאה שיש להכיר בה, יש לשבט אסא אל עקרונות חשוניים.

את מרבי על שוויין וראח מה קרה במיכר. נשענו שיכנו את ארצות סקנרניבית, שעושות הכל כדי ששער הבמות בהן יחיה נמר, הפעיר שם בין פועל תעשייה למבכל בנק הוא זה אילו אצלנו, כיום — 18011

כש עוד אחת רואה בעל בית מונציאליזם על בית נוסף הוא התחרות הליברלית שאינה סוציאליסטית, אך מסתובבת בערכים ליברליים ואינו מתכוון לאלה המכונים כיום "המפלגה הליברלית", ליברלים מעצם טבעם, הם נגר כיבוש, נגש שליטת בעם אחר, עין וזם בישראל שאינו רוצה משק סוציאליסטי, כי אם חזמה חוששית, המגני משכר עליוס להתאחד אידיאולוגית עם תנועת העבודה והורמים תחיים ובאורים יחד גיתן חיה לצאת אל וידר תהליך אולם אומציה זו נאשמה היום כמלום, אך אינו רואה דרך אחרת.

איחוד תנועת העבודה - האיחוד התנועה הקיבוצית

בישראל, עדי לגע מן האלימנט הניב בבית המגזר בתנועת העבודה וזאת זו מעניינת במשך עם משה יעובש של תנועת העבודה, פירוש המיד — הצטרפות מ"פ לפלג העבודה ואני מתכוון לאיחוד. במקביל לכך, יש לאחד את תחום הקיבוצים — הקיבוץ הארצי, חוקקים כשחיתות מוביל "עשרות חוקים הקיבוצים" יחד גיתן חיה לצאת אל וידר תהליך אולם אומציה זו נאשמה היום כמלום, אך אינו רואה דרך אחרת.

ככל, יהיו עובדי ארמו, פועלי תעשייה, אולם המדינה של כוחם מתהפכת לנו שוב, כי אנו חיים במדינה שאת כל המלאכות השחורות עושים בה ערבים שירותים, תעשייה, חקלאות, 150,000 — 200,000 ערבים באים מן החוטרת אל הגוף, אין בית בישראל שאין בו פועל שירה ערבי, המוציא וכל בארבע בבוקר, השופך את חרד המרגרות האיש והטב בית זה שמו סאלס הוא מפתח תפלישים ג'לייה וזו 14 ילדים, הו הסטטוס שלז מה בינו לבין התארגנות מקצועית: החוטרת והטב מפתחים נוגדנים נוראים של חוסר סובלנות זה כנגד זה ועוד מעט אחת חוטרת תגיע למשקל האיש, 150 ק"ג והוא פשוט יקרום היום הוא כל מולך כמות, כמעט ווחל על גחונו, כי כזה הסטטוס קו של האם נותן, עדיין לערוך ניתוח, להשיך מן התפוצרות ולחיות בחייה?

בכח שהומן עובר — המצב יתר קשה, השאלה היא האם העם והחור נכון לניתוח, שפירשו חלוקת ארץ-ישראל, שהיא משרה טריטוריאלית כלשהי, מול ברירה זו — עומד סיפוח וחל, השלמה עם הקיים או חיש עם חוסרת, הגדלה והולכת כל הזמן חיים אלה יביא לבסוף למשק צבאי, חבתי או כלכלי, תרוב כל הזמן לפתחנו, חלק מן העם יחיה נחת האחרים יסירו וידשו איש חוק שיעשה פה סדר, וזה כמובן יימצא לנו — מלך ישראל משולב ומלא יצרים... חוקים להמנע אבסלול, חילול ממורמים ולפניה מרשם ברוך לריקטטורה ולאכזרה המודר של מדינת הציונות.

לובת, היכן הוא פתח התקווה? קיימת עוד אופציה חסר גלובאלי בין מעצמות על שחליטה לסח ורבות לאתים חרבות ב-1987. הם טילים בירימשתים והשואים ורשתי מתפללים, אם יקרה גם כן חומעצמות יגיעו לחסר, ולנבחר, כל סכסוכים אחרים — הללו יכפו עלינו חסר שיעקרו חלוקת ארץ-ישראל כרגע סיכוי כוח אינו נראה באופק.

האופציה הרביעית היא התעשתותם של כל הכוחות וההגשים לחוטרת ומכונים להיער. לחלצה עם ישראל והציונות, אני מנסה לחלק מהחירות הדתית והמלא חרדה וראגון מפרלון המיתון של זה ואומה, ההתחדדות הקיצונית, חזונו, הסירוס, אלא הוועדים הכל לסיק משה יוצקים עגל ברזל וסביבו מרקרים ממסורפים, הם עושים זאת כקט ויקם בשבטם, ואנב כי "ירקים בחיילים" או חתולות, למינות ל"קדושים", מולם ניצבת חרות דתית שפורה, חרות של ערכים חוריים אוניברסליים הכוללת שאינה לביק, לשוויין, לחופש, לאחוז, לחיים.

ראשיתו של איחוד תנועת העבודה באיחוד התנועות הקיבוציות

לובה אליאב עסק מאורי בימים אלה. הוא ברז עשייה, חלום חזון, הגשמתו תרחיק-רחוק. הוא שרב נפל תרמיל, מול וידר ורומה אל המדבר, לנשום אוויר את להבין תשתית חנוכית, חמקם לנער, כל מידת השבוע הוא בניצנת, שלד גבול מצרים מול חמוצת הישראלי-מצרי, גבול שכאשר התייר המצרי יצאה אותו בדרבן אליו — דבר ואשון שיראה — מסד ויחסי-התיישבותי הניצב על גבעת, בו ילמוד הניב עליית הנוער מדי חקלאות מודרנית, שם יעסקו בבניית, בשחזור הארכיאולוגי של העיר ניצנת, בלימודי נגב סביבתיים ועוד. זה יהיה גבול של שלום, בפסגה גיגן לשם המחזור הראשון של חנוכים, לובת פורש כסות, ברזל ותלחמות, תרגשות נעורים ואילו אני ודוק ומבקש לתחזיר אל עמק הבבא שלי, שלא יברח למדבר, שידחה וקרת על היום על עכשיו, על השאלה שאינה נותנת מנוח לאן אנו מצילים את עצמנו מדי עתיד של מדינת ישראל?

אנו שקועים כיום בעמק עכור, בכוונה בחרתי בשם חנ"כ, כי לא רציתי להשאיר את חקורא (סמך) האחרון של לובה, לב חרש רוח חרש"ה בעמק זה אלא להכילו משם אל פתח חקוה, אך מיט עמק זה געשה יותר ויותר עכור.

מה זה בכל זאת האופציות התנועות במינה פירוש? ישראל רומה לאדם החלך ונשא על גבו חוטרת, משקלו של אדם רגיל כ-70 ק"ג ואילו חוטרת כבד שקל 50 ק"ג, האיש שלי, עדיין מחלך איכשהו, אפילו מתלכש יפה מתישה, עומד מול הראי עונב עניבה ואלני פרס, חובש צילינדר, אך חוטרת כל הזמן גדלה ושלוחותיה כבר חדרות אל תגון...

לובה, מה הנמשל? מאז 1967 ניצב סימן שאלה גדול לגבי רוב יהודי במדינת היהודים כיום בארץ ישראל השלמה. כפי שמכנים אותה, חיים 62% יהודים ואילו חוטרת — ערבי ל"ש וזו וערביי ישראל — 38%. אך כאשר נבדתי תנאנו, היא תחיה במדינה של חצי-חצי החוטרת חוות רעה והיסתה, אין בה תא אחר דמוסטי, עושים שבת כיבוש חרסת את הגוף כילו.

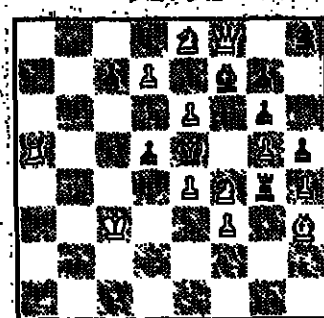
בכל בית יש פועל ערבי

מירון ובנכשתי מירון שוור כבר מוצב בלתי חסר, מבר אין מסיבה... אני, חצה לחיות פטימי-כמחור, מסרת חציונות, היא שידורים יעטו

לובה אליאב

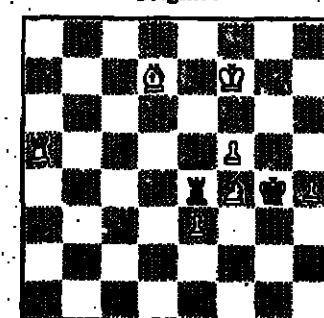
בעיות ושינויים

שילוב מקורי של מסע וזיקוק חודשים
שינויי קטנים במסלול 5372, 5373, 5374
סוללה בכל מרחק וגם במשחק המעמיק
5372 ק.ג.ס. נאראואן
דח. פרובלמס/II
מרס רבינו

12 + 9
מט בשני מסעים

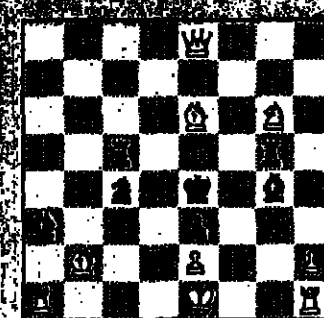
5373 מרקו גידה
אליסיה
מקורית
Marco Guida
Italy
Original

7 + 2
מט עוד בשני מסעים, שני פרזונים
מחנכים אל השוד, דח. רמת העלן 43
יושלים 97703

במבקר המדינה

פרובלמס
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

100
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

תחרויות חתונות

1986/II
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

קרבות וחזרות

המסד מפתח לבאר שבע
אליסיה
מקורית
Marco Guida
Italy
Original

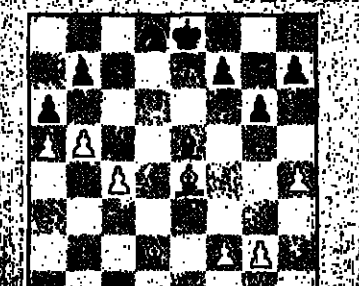
172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

תשבץ 172

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

172
בעיות חזרות
בעיות חזרות
בעיות חזרות

מבטח הקולנוע

השבע החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

מבטח הקולנוע

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

החדשה
החדשה
החדשה

מרתק הסרט 'שיחות מלוכלכות'

החדשה
החדשה
החדשה